

Előszó

1808 a felsőfokú erdészeti szakképzés kezdetének időpontja. Azóta erdészek, erdőmérnökök generációinak sora hagyta el az Alma Matert. A tudásanyag, amit az intézmény átadott hallgatóinak, folyamatosan változott, korszerűsödött. Egyvalamiben azonban nem volt változás: az oktatás mindig az európai tudomány fősodrában maradt, annak legkorszerűbb ismereteit adta át. A történelmi viharok miatt, a sors szeszélye folytán erdőmérnökeink tudásukat sikerrel alkalmazták itthon és Európa számos országában, sőt más kontinenseken is. Büszkeséggel tölt el bennünket, régi tanárok utódait, hogy mindenhol fényesen megállták helyüket.

Az Erdőmérnöki Kar mindig fontosnak tartott folyamatos, szoros kapcsolatot ápolni a szakmával, mely kapcsolat kétségkívül a tiszteletdiplomák kiadásával éri el csúcspontját. Hiszem, hogy e folyamatból a Kar ugyanúgy profitál, mint a szakma. A szakma hozzájut a legújabb tudományos eredményekhez, publikációk, továbbképzések, tanfolyamok révén. A Kar viszont merít, mert merítenie kell korszerű oktatásának fenntartására mindazon tapasztalatokból, amelyek a gyakorlatban halmozódnak fel. A szakma bármikor visszanyúlhat gyökereihez, meríthet az évszázados hagyományokból, amelyeket majd' két évszázada híven ápol az erdőmérnöki képzés oktatói és hallgatói gárdája. És éppen a közös gyökerekből eredeztethető szoros kapcsolat az, amely élteti képzésünket, megújulásra készíti a kar oktatóit, dolgozóit. Az összefogás, az összetartozás érzése szakmánk egészét jellemzi, kevés szakma művelői mondhatják el ezt magukról.

Mindezeket alátámasztva egyetemünk jogelődje, az Erdészeti és Faipari Egyetem Egyetemi Tanácsa a 9/1990. sz. határozata alapján a Kanadában (UBC Vancouver) magyar tagozaton szerzett erdőmérnöki okleveleket a Sopronban kibocsátott oklevelekkel egyenértékűnek tekintjük, és ennek megfelelően a tiszteletdiplomákat is átadjuk.

Büszkék vagyunk végzettjeinkre, megbecsüljük őket, és ezt szeretnénk kinyilvánítani. Ennek része a kapcsolattartás, ami aktív éveikben a szakmai munka kapcsán valósul meg, és része a tiszteletdiplomák kiadása idős kollégáinknak. Ez az aktus szervesen kapcsolódik hagyományainkhoz, és elismerése annak a hosszú szakmai életpályának, ami az Alma Mater elhagyásával kezdődött, és tart a mai napig. Tart, mert igényeljük idős pályatársaink szakmai és élettapasztalatát, részei Ők annak a megszakíthatlan folyamatnak, amely a tudás átadását jelenti generációkon keresztül, közel két évszázada. Ezért is fontos példaként, példaképként állítanunk Őket az új erdőmérnök generációk elé. Az Erdőmérnöki Kar nevében köszönöm barátságukat, köszönöm, hogy jó hírét vitték intézményünknek, bárhova is sodorta Őket az élet. Köszönöm, hogy megtiszteltek bennünket rubin-, vas-, gyémánt- és aranyokleveleik átvételével!

Sopron, 2011. szeptember hava

Prof. Dr. Náhlik András
az Erdőmérnöki Kar dékánja

RUBINOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Kosteín Ferenc (1917) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 1054 Budapest, Széchenyi u. 1. II/25.

Oklevél száma: 120.

Kelte: 1941. június 26.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1941-ben szerezte meg. Első munkahelye a Latorca Rt. Vasútépítési és Üzemfelügyeleti Osztályán volt. 1942-1944-ig katonai szolgálatot teljesített, melynek során az Újvidéki katonai híd magyar szakaszának építését tartotta szemmel, és a terhelési próbák eredményét mérte. Szovjet hadifogságba 1945-ben már a Honvéd Térképészeti Intézet állományából került. 1948-1950 között az Egri Erdőigazgatóság Műszaki Osztályát vezette, majd Budapesten légi fényképek erdészeti célú kiértékelésével foglalkozott.

Ezt követően a Pilisben és a Mátrában feltáró utakat tervezett. 1953-ban az ÁGEM-től rizsöntözőtelepek építésének ellenőrzésére kapott megbízást. 1955-től a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál légi fényképek kiértékelésével foglalkozott. 1956-ban az Állami Földmérési Hivatal területi felügyelője lett.

1967-1970 között a Földmérési Intézetnél teljesített hasonló szolgálatot. 1970-1972 között a MÁV Tervező Intézeténél a budapesti Déli Pályaudvar újjáépítésének tervei alapján a létesítmények helyszíni kitűzéséhez a térképi koordinátákat számította és adta, majd a Talajvizsgáló Vállalathoz ment dolgozni, ahol tervellenőrként szintén ipari geodéziával foglalkozott.

Legutolsó munkája, a bázakerettyesi olajkutak és csővezetékek felmérésének vezetése után, 1977-ben nyugállományba vonult.

Szerteágazó munkásságát „Térképészet kiváló dolgozója”, valamint vállalati kitüntetésekkel, elismerésekkel honorálták.

1991-ben aranyoklevelet, 2001-ben gyémántoklevelet, 2006-ban rubinoklevelet vett át.

VASOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Prof. dr. Adamovich László (1921) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 3927 W. 34th Ave., Vancouver, BC, V6N2L4, Canada

Oklevél száma: 271.

Kelte: 1946. január 28.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1946-ban szerezte meg, amelynek átvétele után az Út- és Vasútépítési Tanszéken kezdte meg munkáját, ahol Modrovich professzor úr váratlan halálát követően tanszékvezető lett. 1952-től mint intézeti tanár oktatott az időközben átalakult Erdőfeltárási és Gépesítési Tanszéken. Itt erdőmérnök, földmérőmérnök és geofizikus hallgatókat oktatott 1956 novemberéig. 1956-ban családjával Ausztriába, majd onnan Kanadába távozott.

1957-1961 között, mint kanadai Vancouverbe települt erdészeti fakultás professzora, magyarul oktatott. Ez alatt az idő alatt megszerezte angol nyelvű fakultáson a Master of Forestry tudományos fokozatot. 1961-től a tartományi egyetem (University of British Columbia) erdészeti fakultásán tanított és végzett kutatást, szakmai tanácsadást és tervezői munkát. Ebben a beosztásban meghívták vendégprofesszornak Malaysiába 1 évre, majd Tanzániába két évre.

1986-ban nyugállományba vonult az UBC-ről és Professzor Emeritus címet kapott. Ezt követően, mint mérnökkamarai tag (P.Eng.) és mint az Erdészeti Kamara tagja (R.P.F.) részt vett kutatói munkaközösségek környezetvédelmi munkájában és vállalt erdőfeltárási, hídtervezési és faszerkezetek felülvizsgálata munkát.

Oktatási szakterülete az erdőmérnöki munkakörnek főleg a műszaki területére terjedt ki. Kanadában - a Sopronban oktatott tárgyak mellett - az évenkénti geodéziai terepgyakorlatokat vezette, és az UBC mellett működő Faipari Kutató Intézetben tanította a master fokozat hallgatóit a faanyagvizsgáló laboratóriumban, Faszerkezetek méretezése című tárgy keretében. Ezekből több egyetemi jegyzetet írt, előbb magyarul, majd pedig angol nyelven.

Több tudományos, kutató vagy ismeretterjesztő cikket publikált, elsősorban az erdei feltárási utak tervezésének és építésének környezetre gyakorolt hatásáról. Számos könyv társszerzője. Ő írta a VII. Erdészeti Világkongresszus vitaindító tanulmányát az erdei munkák gépesítésének szocio-ökonómiai hatásáról.

Számos tudományos és szakmai egyesület tagja, a Brit Columbiái Mérnök Kamara, az Erdészeti Kamara és a Kanadai Erdészeti Egyesület örökös tagja. 1948-1956 között az Országos Erdészeti Egyesület soproni csoportjának elnöke volt. 1957-től a vancouveri egyházi és kulturális szervezetekben végzett társadalmi munkát.

Munka Érdemérem kitüntetésben részesült. Elismerő oklevelet kapott a Maláj és Tanzániai Erdészeti Egyetemektől. 1991-ben a Pro Universitate Soproniensis kitüntetést, 2003-ban Alma

Mater emlékérmét kapott volt egyetemétől. Addigi munkássága elismerésül a Nyugat-magyarországi Egyetem Díszpolgára Kitüntetésben gyémántoklevelével egyidőben, 2006-ban részesült.

Saját karrierjének eredményeinél fontosabbnak tartja azt a tényt, hogy Kanada segítségével, az első évek nehézségei ellenére tanártársai, oktatói és nevelő munkájával kiváló eredményeket elérő erdőmérnököket képezhettek idegen környezetben. Számtalan egyetemi tanár, dékánok, ipari vállalatok vezető mérnökei, a Magyar Társas Kör elnökei kerültek ki a soraikból – szorgalmuk és tehetségük révén.

Dudás László (1923) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1113 Budapest, Villányi út 18.

Oklevél száma: 284.

Kelte: 1946. július 19.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1946-ban szerezte meg. A diploma megszerzését követően az állami erdőgazdálkodás területén helyezkedett el, kezdetben, mint előadó, majd mint erdőgondnok Békés megyében. Az átszervezések nyomán, az építőipar területén folytatta munkásságát, ahol mélyépítési, földalatti építési munkában és a DCM kivitelezésében vett részt. 1959-1972 között az elsődleges, faipari területén vezető beosztásban dolgozott. Főleg a fűrészipar területén nyújtott kiemelkedő teljesítményt. A Nagykőrösi és a Körömend-i Feldolgozó Üzemek korszerűsítése és rekonstrukciója mellett új fűrészipari üzemek és korszerű forgácslapgyár létesítése fémjelezte munkásságát. 1972-1984 között a faipari tudományos kutatásban vett részt, ahol az elsődleges fafeldolgozás korszerűsítését, és új technológiák meghonosítását szolgáló elméleti és kísérleti kutatásokkal, tanulmányok készítésével foglalkozott. Kiemelkedő eredményt képviselő témák voltak többek között a lombos erdők hosszú fás kitermelésének, a vékony hengeres fa feldolgozásának és a fűrészipari forgácsoló szerszámok fejlesztésének korszerű módszerei és technológiái. Közreműködött a fűrészipari kapacitások országos felmérésében, az egyetemi továbbképzésben, valamint a FAKI minőségtanúsítási jogosítványának kidolgozásában és megszerzésében. 1984-ben nyugállományba vonult.

Munkavédelmi szakmérnöki diplomával rendelkezik és bejegyzett fűrész-lemezipari szakértő is volt.

Több szakmai tanulmányi cikk és kiadvány megírásában vett részt.

Kiváló dolgozó, kiváló vállalati és miniszteri dicséret kitüntetésekben részesült. 1996-ban aranyoklevelet, 2006-ban gyémántoklevelet vett át.

Horváth Sándor (1923) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 2500 Esztergom, Sugár u. 17.

Oklevél száma: 288.

Kelte: 1946. október 4.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1946-ban szerezte meg. Első munkahelye a Váci Erdőigazgatóságnál volt, és erdőgondnoksági szakelőadóként Vácon, Diósjenőn, Kemencén és Nagymaroson dolgozott 1951 végéig. Ezt követően az újonnan alakult erdőgazdasági építőipari vállalat építésvezetőjeként erdei út- és vasút építési munkákat vezetett a Börzsönyben, a Bakonyban, a Mátrában és a Pilisben. A vállalat felszámolása után a Pilisi Állami Erdőgazdasághoz került és itt csoportvezetői, főelőadói munkakörben dolgozott az erdőfeltárási munkálatok irányítójaként. 1964-től a Táti Mgtsz-nél mellékfoglalkozásként kőbánya üzemvezető, majd az Esztergomi Városi Tanács VB-nél műszaki ellenőr lett.

1985 januárjában nyugállományba vonult. Nyugdíjasként tovább dolgozott műszaki ellenőrként, majd a Városgazdálkodási Vállalatnál, végül Visegrádon a Pilisi Parkerdő Fő-építésvezetőségénél 1992 júliusáig.

1992-1994 között az Esztergomi Önkormányzat képviselő testületébe választották, és a településfejlesztési bizottsági tagként tevékenykedett.

Több alkalommal részesült vállalati, főhatósági és miniszteri kitüntetésben. 1975-ben az Országos Erdészeti Egyesület Bedő Albert Díjjal tüntette ki. 1996-ban aranyoklevelet, majd 2006-ban gyémántoklevelet vett át.

Dr.h.c. Dr. Járó Zoltán (1921) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1062 Budapest, Andrásy u. 76.

Oklevél száma: 272.

Kelte: 1946. január 28.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1946-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése után az Erdészeti Kutató Intézetnél segéderdőmérnökként helyezkedett el. 1947-1949 között a Budapesti Erdőigazgatóságnál segéderdőmérnök, termelési előadó, majd igazgatósági titkár volt. 1947-1983 között az Erdészeti Tudományos Intézetnél dolgozott. Itt kísérletügyi adjunktus, tudományos kutató, tudományos munkatárs, tudományos főmunkatárs, tudományos osztályvezető, tudományos főosztályvezető, intézeti igazgatóhelyettes és tudományos tanácsadó beosztásokban dolgozott.

Tudományos munkásságának főbb területei: erdészeti talajtan, termőhelyi és ökofiziológiai kutatások fejlesztése, a fafajok termőhelyi igény meghatározás metodikájának kidolgozása, az állományalkotó fő fafajok termőhely-igényének meghatározása, az erdészeti termőhely-rendszer kidolgozása, a célállományok telepítése irányelveinek kidolgozása, az erdészeti ökológiai földértékelés kidolgozása, fák éves növekedésének és szervesanyag-forgalmának a meghatározása, az erdő gyökértömegének a vizsgálata.

1983-ban nyugállományba vonult, de azóta is az Erdészeti Tudományos Intézetben dolgozik, kutatási feladatok tervezése és megoldása területén. Tudományos tanácsadással és ökoszisztéma vizsgálatokkal szintén foglalkozik.

Szakirodalmi munkássága során, több mint 110 publikációja jelent meg.

Munkásságának elismeréseként 1962-ben Bedő Albert díjban, 1968-ban Munka Érdemrend bronz, 1981-ben pedig az ezüst fokozatában részesült. 1978-ban az Erdészeti és Faipari Egyetem címzetes egyetemi tanár kitüntetését vehette át. 1960-ban a mezőgazdasági tudományok kandidátusa, 1984-ben az MTA doktora lett. 1994-ben Akadémiai Díj, 1995-ben Doctor Honoris Causa, 1996-ban Pro Silva Hungariae kitüntetésben részesült. 1996-ban aranyoklevelet, majd 2006-ban gyémántoklevelet vett át.

Dr. Jereb Ottó (1922) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 2100 Gödöllő, Fácánsor 51.

Oklevél száma: 289.

Kelte: 1946. október 4.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki diplomáját 1946-ban szerezte meg. 1946-1947 között a Növényteni Tanszéken tanársegédként kezdte meg munkáját. 1947-1950 között a Tanulmányi Erdőgondnokságnál dolgozott, és az Erdészeti Szakiskolában szakelőadó is volt. 1950-től 1984 októberéig az Erdészeti Technikum, majd a Szakközépiskola oktatója volt. 1981-től 1984-ig igazgatóhelyettesként tevékenykedett. Az általa oktatott főbb tantárgyak: erdészeti növénytan és erdőművelés. Nyugállományba vonulása után még 11 éven keresztül tanított és mindvégig kollégiumi nevelőtanár is volt.

Az ötvenes és hatvanas években, mint az ERTI külső munkatársa, dunántúli lucfenyő törzsfákat jelölt ki, és azokról készített oltványokból plantázásokat telepített. Az ERTI-vel közösen kijelölt mintaterületeken a lucfenyő növekedési és morfológiai tulajdonságainak összehasonlító vizsgálatát végezte el. Diákjai közreműködésével 1950-től több mint 100 fafaj és cserje fenológiai megfigyelésének adatait jelentette az ERTI-nek. A 60-as években, hazánkban elsőként, hiperbola képlet segítségével megállapította a különböző mellmagassági átmérőkhöz az optimális koronaátmérőket. Gyérítések jelöléséhez bevezette a lyuk-kártyarendszert, amivel megkönnyítette az igazságosabb és tárgyilagosabb osztályozást, amit a gyakorlati érettségi vizsgákon sikeresen alkalmazott. 21 lucfenyő faj és 116 lucfenyő fajta jellemző és megkülönböztető tulajdonságait gyűjtötte össze.

1965-ben felsőfokú gombaszakértői bizonyítványt szerzett Budapesten. 1969-ben a lucfenyő kutatásában elért eredményeit felhasználva doktori értekezést állított össze és szerzett doktori fokozatot. 1974-ben mérnök-tanári oklevelet szerzett Gödöllőn.

1950 és 1984 között több tankönyvet írt az erdészeti technikumok és szakmunkásképző iskolák, valamint a technikusminősítő szak és a tanfolyami továbbképzések számára (erdőművelés, erdővédelem, vadgazdaságtan) önállóan vagy társszerzőként. Az Erdészeti alapismeretek című könyv társszerzője. Kutatási eredményeiről Az Erdőben, az Erdészeti Lapokban és kutatási zárójelentésben számolt be.

Az OEE helyi csoportjának vezetőségi tagja, a Városépítő Egyesületnek és az Erdélyi Körnek szintén tagja. Tagja a Budapesten működő Szeniorok Csoportjának és a soproni Erdész és Faiparos Diákok Baráti Körének.

Tudományos és oktató munkáját két ízben Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója, egy alkalommal az Erdészeti Kiváló Dolgozója, a Bedő Albert Díj, a Pedagógus Szakszolgálati Emlékérem (1984) és a Kaán Károly Emlékérem (2008) adományozásával ismerték el. Társadalmi munkájáért a Városi Tanács Emlékérmének arany fokozatát kapta meg. 1996-ban aranyoklevelet, 2006-ban gyémántoklevelet vett át.

Kocsis István (1920) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 2900 Komárom, Torma köz 4.

Oklevél száma: 290.

Kelte: 1946. október 4.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki diplomáját 1946-ban szerezte meg. Ezt követően tanársegéd lett az Egyetem Fizikai és Elektrotechnikai Tanszéken. 1947-ben az Állami Erdőgazdasági Központ Erdőrendezési Osztályán, Budapesten dolgozott. 1948-ban a Kaposvári Erdőrendezési Kirendeltség vezetőjévé nevezték ki. 1950-ben áthelyezték Sopronba az Egyetemre, ahol kezdetben a Fizika Tanszéken, majd az Erdőrendezési Tanszék adjunktusaként dolgozott. Ez utóbbi helyen 1955-ig mint tanszékvezető, az erdőbecslést és az erdőrendezést adta elő. 1955-ben a Tudományos Akadémia jutalomban részesítette „A fotogrammetria alkalmazása az erdőbecslésben” című kutatási munkájáért.

1956-ban Svájcba került, ahol Zürich kanton Főerdőhivatalában erdőmérnökként alkalmazták. Itt üzemterveket készített, erdei utakat tervezett, erdőtagosítással foglalkozott és statisztikai adatok kiértékelése képezte munkakörét. 1959-ben megszervezte és vezette az erdészeti számítások számítógépes feldolgozását. Programjait Svájc több kantonjában is átvették. A témából a Zürichi Egyetemen több szakcikke jelent meg. 1985-ben nyugállományba vonult, de a számítógépes kutatásokkal továbbra is intenzíven foglalkozott és készített programokat ipari és kereskedelmi vállalatok számára is.

1970-ben, mint Zürich város polgára, svájci állampolgárságot kapott.

1996-ban aranyoklevelet, 2006-ban gyémántoklevelet vett át.

Pénzes Gyula (1922) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 2600 Vác, Gasparik u. 10.

Oklevél száma: 281.

Kelte: 1946. május 31.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevelét 1946-ban szerezte meg. Oklevele megszerzése után a MÁLLERD Balassagyarmati Erdőigazgatóságánál kezdett dolgozni, mint műszaki előadó. Ezt követően a Váci Erdőigazgatóságra került, ahol mint műszaki előadó, majd üzemvezető szolgált. 1949-ben erdőgondnok volt Romhányban, majd Vácott műszaki előadóként, később erdőgondnokként dolgozott. 1949-1950 között ugyanilyen beosztásban dolgozott Ságújfalun, majd Szécsényben.

1950-től Balassagyarmaton lett műszaki előadó, csoportvezető 1951-ig, majd Budapesten műszaki előadóként, csoportvezetőként, építésvezetőként és ismét csoportvezetőként tevékenykedett. 1953-tól az Erdőgazdasági Építő Vállalatnál műszaki előadó és fő-építésvezető beosztásba került. 1956-1960 között a Budapesti Állami Erdőgazdaságnál erdőművelési előadó, fagyártmánytermelési előadó, majd műszaki csoportvezető lett. 1963-ban átkerült a Váci Erdőgazdasághoz, ahol építésvezetői és fagyártmánytermelő előadói beosztásban dolgozott. 1970-1972 között Balassagyarmaton termelési felügyelő volt, majd gyártmányfejlesztési főelőadó és fafeldolgozási előadó munkakörökben tevékenykedett.

1973-1982 között a Pilisi Parkerdőgazdaságnál szakelőadóként, erdőszetvezetőként, fafeldolgozási előadóként dolgozott, majd 1982 végén innen vonult nyugállományba.

Több idegen nyelvet ismert és hasznosított munkája során. A Pilisi Parkerdőgazdaságnál idegennyelv-tudását felhasználva nyugdíjasként is dolgozott. A Bérkilövő Vadásztársaság elnöke.

Munkáját több alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el.

Zenei érdeklődése, hangszeres tudása magas szintű elismerést is kiérdemelt, Vác városától két ízben kapott elismerő plakettet városi munkásságáért. A „Vox Hunana” kórusban kifejtett munkájáért 1978-ban Pozsgai minisztertől kapott kitüntető jelvényt.

1996-ban aranyoklevelet, majd 2006-ban gyémántoklevelet vett át.

Dr. Tóth Imre (1923) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 6500 Baja, Dózsa Gy. u. 116/B

Oklevél száma: 283.

Kelte: 1946. július 19.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1947-ig az Egyetem Út- és Vasútépítési Tanszékén demonstrátorként és tanársegédként dolgozott.

1947 szeptemberétől nyugdíjazásáig az Alsó-Dunai ártéren főleg erdőművelési munkakörben szolgált. 1953-1958 között erdőművelési előadó volt, 1958-tól irányította az erdőgazdaság erdőművelési munkáit, ez 1979-től a táj- és környezetvédelemmel bővült.

1983 végén nyugállományba vonult. Nyugdíjasként fajtafenntartói, klónkísérleti, feketenyár és fehérfűz génmegőrzési munkákban tevékenykedett.

Olyan gyakorlati szakember lett, aki az ártéri erdőgazdálkodás tudományos alapjainak a megteremtésén fáradozott egész munkássága alatt. Ebben a témában 50 szacikke, könyvrészlete jelent meg, amelyeket magas szintű tudományos igényességgel állított össze. 2002-ben dekoratív külsővel megjelent 800 példányban „A gemenci erdők története” című könyve, az OEE azévi bajai vándorgyűlésének egyik ajándék könyveként.

Tudományos kutatási eredményeit doktori disszertációba foglalta össze, amelyet 1992-ben eredményesen megvédett. Erdőművelési kutatómunkája részeként a gyomirtó szerek erdészeti alkalmazhatóságával is foglalkozott. Ugyancsak foglalkozott az erdőfelújítások és a vadlétszám közötti összefüggés vizsgálatával és gyakorlati megvalósításával.

Az OEE Bajai Helyi Csoportjában három évtizeden keresztül titkárként és elnökként működött.

Kiemelkedő munkásságát hat Kiváló Dolgozó, egy Kiváló Munkáért, a Vadas Jenő Emlékérem, két Fásítási Emlékérem, a Bedő Albert Díj és a Bács-Kiskun Megyei MTESZ Emlékérem jelzik.

1996-ban aranyoklevelet, 2006-ban gyémántoklevelet vett át.

GYÉMÁNTOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Bogár Pál József (Tés, 1927) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8000 Székesfehérvár, Deák F. u. 42.

Oklevél száma: 88.

kelte: 1951. december 20.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Tanulmányait a Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya,-Kohó- és Erdőmérnöki Karán végezte, és az 1951. december 20-i végszigorlattal fejezte be.

KPM Útépítő Vállalatnál kezd dolgozni, majd a Közúti Igazgatóságnál, ahonnan mint főmérnök ment nyugdíjba.

Sporttevékenysége közismerten a legmagasabb szintű: a Kosárlabda Európa Bajnok csapat kapitánya volt sok éven át.

Kitüntetései: több Kiváló Dolgozó, a Munka Érdemrend Ezüst Fokozata, a Baross Gábor Díj (a közlekedés legmagasabb kitüntetése). Fejér megye és Székesfehérvár város díszpolgára. Az egyetemtől „Pro Universitate Soproniensis” kitüntetés tulajdonosa. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Boncz Tibor (Budapest, 1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1124 Budapest, Bűrök. u. 16.

Oklevél száma: 89.

kelte: 1951. december 20.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Szakmai tevékenységét az Erdőközpont megbízásával az Erdőgazdasági Építő Vállalatnál kezdte meg, majd a vértesszomszói útépítés építésvezetőségén dolgozott és rövid ideig építésvezetőként irányította azt. Ezt követően a pilismaróti útépítés építésvezetőségét vette át.

Kérésére innen helyezték át 1954-ben az ERDŐTERV-hez, ahol tervező mérnökként úttervezést végzett. A feltérési alaptervek készítésének beindulásával éveken át ez volt a fő feladata. 1973-tól a Tervező Irodánál kialakított Mélyépítés Osztály Feltérési és Fejlesztési Szakosztályának vezetőjévé nevezték ki. Az ERDŐTERV-nél a különböző strukturális átalakulások során a Távlati Tervezési és Környezetvédelmi Osztály Fejlesztési Szakosztály szakosztályvezetője, majd főosztályvezető helyettese. 1976-ban osztályvezetői beosztásából az Erdőrendezőségek Műszaki Irodájához helyezték át az osztállyal együtt, ugyancsak osztályvezetőként. Továbbra is a távlati tervezések, a feltérési alaptervek megújítása a feladata. 1977-től az AEMI-n belül kialakított Erdőtervezési Főosztály Fagazdálkodási és Technikai Tervezési Osztályra helyezték osztályvezetőnek. Az 1978-ban létrehozott MÉM Erdőrendezési Szolgálat keretén belül a Távlati és Műszaki Tervezési Osztály vezetőjeként dolgozott tovább.

1985 januárjában nyugdíjba vonult. Ezt követően még öt éven át vállalt munkát a szolgálat központjában. Három évtizedes szolgálata az erdészet területén telt el. Erdei útépítéssel kezdődött, majd úttervezéssel, távlati feltárási alaptervek készítésével folytatódott. Pályafutásának utolsó szakaszában a szolgálaton belül különböző tanulmányok készítésében, a számítógépes adatfeldolgozás beléptével az erdészeti adatállományból lehívható adatokból országos és régiókra bontott tanulmányok, kiadványok készítésében vett részt.

A kor szellemének megfelelően több, kisebb-nagyobb írásos elismerésben részesült. Nyugdíjba vonulásakor a magyar erdészet érdekében végzett munkája elismeréseként a Közlekedési Miniszter „Kiváló Munkáért” elismerésben részesítette. 2001-ben aranydiplomát vett át.

Diósi Gyula Andor (Baja, 1926.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8230 Balatonfüred, Wesselényi. u. 14.

Oklevél száma: 91.

kelte: 1951. december 20.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

1944-ben került a Műegyetem Soproni Erdőmérnöki Karára. A háború előrehaladtával be kellett állnia katonának. Rövid orosz fogság után hazakerült, majd folytatta tanulmányait, amit 1951-ben fejezett be az Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Karán.

Az Ugodi Erdőgazdaságnál, mint erdei vasút üzemvezető kezdett dolgozni, majd 1953-tól 1961-ig a Bakonybéli Erdészet vezetője volt. 1961-1970 között a Pápai Központban (Magasbakonyi Erdőgazdaság) fahasználati csoportvezetőként dolgozott. Az Erdőigazgatóság Keszthelyre kerülésével 1981-ig a Farkasgyepői Erdészet vezetőjeként tevékenykedett, ezután nyugdíjba vonulásáig szakfelügyelőként dolgozott. Még két évig dolgozott tovább, a MEDOSZ Megyei Erdészeti Osztályának elnökeként.

1953-tól nyugdíjazásáig négy alkalommal kapta meg a Szakma Kiváló Dolgozója kitüntetést, és 2004-ben a Kaán Károly Érdemérmet. 2001-ben aranydiplomát vett át.

Dr. Farkas-Jandl Tibor (Csorna 1923) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: D-76199 Karlsruhe, Heinrich.Heine-Ring 7.

Oklevél száma: 377

kelte: 1949. február 14.

1949-56 között demonstrátor, tanársegéd, majd adjunktus a Soproni Műszaki Egyetem Erdészeti Földméréstani Tanszékén. Oktató munkát 1950-től végzett az új Földmérőmérnöki Karon, és annak levelező tagozatán is. Kutatómunkáját az erdészeti fotogrammetria területén a Magyar Tudományos Akadémia prémiummal jutalmazta. Gyakorlati tevékenységéhez tartozott a tőzegkutató talajfúrások vezetése, rizsföldek tervezéséhez terepszintezési munkák végzése, házhelyek kitűzése. 1956-ban Németországban telepedett le. Erdőmérnöki oklevelét elismerték. Kezdetben tagosítással

foglalkozott, majd 1959-től tanársegéd, előadó, majd gyakorlatvezető és diplomamunkák tervezője, irányítója és bírálója a Karlsruhei Műszaki Egyetem Geodéziai Intézeténél, ahol megszerezte a földmérő mérnöki oklevelét és a doktorátusát is.

Tudományos kutatómunkájának eredményeit bel- és külföldi kongresszusokon, szakfolyóiratokban és szakkönyvekben tette közzé. Az általa kifejlesztett eljárások, többek között geodéziai műszerek vizsgálatánál, folyamatmeneti szintezéseknél, alagútkitűzéseknél, optikai irányítvitelnél aknákon és tornyokon keresztül, geofizikai obszervatóriumok műszereinek orientálásánál kerültek alkalmazásra bel- és külföldön egyaránt. Csoportvezetőként dolgozott Etiópiában, egy, a Tana-tó partján épülő város (Bahar-Dar) számára létesített geodéziai hálózat és a városfejlesztés céljára alkalmas térkép készítésében. Nemzetközi jelentőségű munkát végzett évtizedeken át, mint a Karlsruhei Földrengésjelző Obszervatórium referense. Magyarországon geodéziával foglalkozó tanszékek és tudományos intézmények számára külföldi, nehezen elérhető szakkönyveket szerzett be és küldött a Karlsruhei Egyetem ajándékaként. E tevékenységéért a Budapesti Műszaki Egyetem rektora írásbeli elismerésben részesítette.

1987. évi nyugdíjazásakor a Karlsruhei Műszaki Egyetemen folytatott munkásságáért a Baden-Württembergi oktatási miniszter elismerő okirattal tüntette ki. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Farkas László (Szombathely, 1928) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Bólyai János u. 3.

Oklevél száma: 10.

kelte: 1954. október 15.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

A szombathelyi MÁV Igazgatóságon rajzoló munkakörben kezdett dolgozni. A vasútnál dolgozó erdőmérnökök segítségével a Pályaépítő Üzemi Vállalat külső építésvezetőségeihez került, fizikai állományba, de a firmák jóvoltából kitzői munkakörbe. Főbb munkahelyei: Budapest-Tatabánya vonal, Komló, Dunaújváros, Rétság-Dunaújváros és az Ajka-Csingeri vonal. A diploma megszerzése után szakaszmérnök volt a szombathelyi Pályafenntartási Főnökségnél, majd vonalbiztos a MÁV Igazgatóság Műszaki Osztályán. Innen ment nyugdíjba 1988-ban.

Vasúti mérnöki munkája mellett, már 1960-tól a Szombathelyi Tanárképző Főiskola műszaki tanácsadójaként tevékenykedett, mely megbízatás 2002-ig tartott. Kollégiumok, sportcsarnok építését, épületbővítéseket, felújításokat, átalakításokat vezetett. Aktív korában éveken keresztül bírósági igazságügyi szakértő volt.

Cikkei jelentek meg a "Sínek Világa" című országos szaklapban, a "Városi Közlekedésben".

A Közlekedéstudományi Egyesületnek éveken át vezetőségi tagja, a MÁV Igazgatóság Nyugdíjas Szakcsoportját 15 éven át vezette. 14 évig elnöke volt a "Premontrei Gimnáziumért" Alapítványnak. Számos Kiváló Dolgozó, Kiváló Újító elismerés, valamint a Közlekedéstudományi Egyesület Aranyjelvényének és az Erfurti Vasútigazgatóság kitüntetésének tulajdonosa. 2008-ban Kerkápoly Életműdíjat, 2009-ben Szent Norbert Emlékérmét kapott.

1951-ben, röviddel végzése előtt, törvénysértő módon kizárták az egyetem hallgatóinak sorából. Bár csak 1954-ben fejezhette be tanulmányait Nagy Imre első kormányának engedélyével, méltányossági alapon a „rendes” időben, 2001-ben részesült aranydiplomában.

Frank László Elek (Sopron, 1928) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Kisfaludy Sándor utca 12/B. I/1.

Oklevél száma: 75.

kelte: 1951. október 12.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

1947 őszén beiratkozott az akkori József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnök Karának erdőmérnöki fakultására. Négy éves egyetemi tanulmányai alatt, ugyanabban az épületben, három felsőfokú tanintézet hallgatója.

1951 őszén a volt Észak-Mátrai Állami Erdőgazdaságnál helyezkedett el, először üzemegységvezető-helyettesi, majd fahasználati és erdőművelési előadói beosztásba. 1954 augusztusában az akkor létrehozott, az Állami Erdőrendezési Intézet keretében működő, és az állami erdőgazdaságok mellé beosztott erdőrendezési felügyelői szervezetbe került, előbb az Észak-Mátrai-, majd 1959-től a Nyugat-Bükki Állami Erdőgazdaság (Eger) mellett. Az 1968-as átszervezéskor, az akkor létrehozott Egri Állami Erdőrendezőség állományába került, változatlan munkakörbe, majd 1970-ben az intézmény igazgató-helyettesévé nevezték ki. Feladata valamennyi szektor teljes erdőgazdálkodásának állami felügyeletére irányuló erdőfelügyelői munka szervezése, irányítása és ellenőrzése, az erdőtelepítési állami célcsoportos beruházások kereteinek kezelése, azok felhasználásnak ellenőrzése. E beosztásából ment nyugdíjba, 1990. június 30-án. Nyugdíjazása után rövid ideig a METRIMPEX Vállalat alkalmazottjaként Németországban dolgozott, a szélvihar által ledöntött faállomány feldolgozásán. Később idehaza erdőgazdálkodási szaktanácsadói tevékenységet folytatott.

Tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek és az egyesület „Erdők a közjóért” nevet viselő szakosztályának.

Munkaviszonya alatt és után több kitüntetésben részesült, többek között a Munka Érdemérem Bronz Fokozata, a Magyar Köztársaság Csillagrendje, a Pro Silva Hungariae. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Fülöpp Zoltán (Miskolc, 1929) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 689 Franklin rd. RR8 GIBSONS BC. V0N 1V8 Canada

Oklevél száma: 26

kelte: 1956. március 23.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1956-ban szerezte meg. Pályafutását a Budapesti Erdészeti Építő Vállalatnál kezdte, mint út- és vasút-szerelvényezések tervezője. Ezt követően geofizikai mérésekkel kapcsolatos terepi felvételezéssel, majd talajvíz áramlások észlelésével, valamint talajmozgás mérésekkel foglalkozott. 1957-1962 között, valamint 1965-től 1972-ig a Canadian Forest Product Ltd.-nél (British Columbia) dolgozott. Feladatát a terep- és erdőállományok térképezése jelentette. 1973-tól egészen 1985-ig a Reid Collins and Assoc. Ltd. (B.C.) munkatársa, kezdetben csoportvezető erdész, majd szakosztályvezető mérnök, végül igazgató mérnöki beosztásban.

Magán-mérnöki munkái:

1963-64: Tanulmányi erdő felmérése 5000 ha-on. 1984-től: Egy himalaya-i falemezmű üzemeltetésének kiértékelése Bhutánban, majd 1999-ig fiatalosok fotogrammetriai kiértékelése és klasszifikációja, trópusi fűrésztelepek üzemeltetésének kivizsgálása Észak-Peru Amazoni régiójában.

Mint hivatásos mérnök, aktív tagja a Professional Engineers Assoc. of British Columbia-nak. 2000-ben nyugdíjba vonult. Jelenlegi életét családjának és a természetvédelemnek szenteli.

1951-ben, röviddel végzése előtt, törvénysértő módon kizárták az egyetem hallgatóinak sorából. Méltányossági alapon 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Gáspár-Hantos Géza László (Bajaszentistván, 1927) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2011 Budakalász, Klisovác u. 34.

Oklevél száma: 57.

kelte: 1951. július 30.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után, 1951-ben az Erdőkémia Vállalat Budapesti Központjában műszaki előadóként kezdte meg pályafutását. Feladatát képezte magasépítések tervezése, majd a Zalaegerszegi Gyantafeldolgozó és a Novai Falepárló üzemek vezetése. Ezt követően a Zala Megyei Erdőgazdasági Egyesülés előadója lett. Sárdipusztán a motorfűrész, traktoros közelítés, munkapados hosszolás, kísérleti fakitermelést irányította, majd a Zalaegerszegi Állami Erdőgazdaság Zalacsányi Erdészetének műszaki előadói posztját töltötte be. 1956-ban a Keszthelyi Állami Erdőgazdasághoz került, erdőművelési előadó, szakfelügyelő, majd erdőművelési osztályvezetői beosztásba. 50.000 ha erdőterületen az erdőművelési feladatok ellátása mellett a keszthelyi láp erdőtelepítése, a diszeli kopárok fásítása, rontott erdők átalakítása, természetvédelmi felügyelet a feladata. 1968-tól a Veszprémi Állami Erdőrendezőség Keszthelyi Erdőfelügyelőségének a vezetője. Ez idő alatt közreműködött az erdőfelügyeleti munka gyakorlati alkalmazásában, az „E” lapok számítógépes rendszerének kialakításában. 1972-79 között a MÉM Erdőrendezési Főosztály vezető helyettese Budapesten. Irányította az Erdőrendezési, Felügyeleti és az Erdőtelepítési Osztályokat, erdőművelési, erdőrendezési fejlesztési koncepciókat alakított ki, kidolgozta a közjóléti erdőgazdálkodás elveit, foglalkozott a parkerdő-gazdálkodással, az erdőrendezés nemzetközi kapcsolatainak kialakításával. Több hazai és nemzetközi, hivatalos és

társadalmi szervezetben képviselte a MÉM-et. 1979-től a MÉM Erdőrendezési Szolgálat műszaki igazgatója Budapesten. Korszerűsítette az Erdőrendezési Útmutatót. Foglalkozott többek között a nyárasok állapotának felmérésével és hozamszabályozásával, aktualizált adattár éves összefoglaló jelentésének szerkesztésével.

Nyugdíjasként az Állami Erdészeti Szolgálat üzemterveit archiválta, az üzemtervtől eltérő tevékenységeket értékelte, tanulmányutakat készített elő és szervezett.

1974-79 között elnökségi tagja volt a Nemzeti- és Természeti parkok Európai Szövetségének (FNNPE) és 1982-től a IUFRO S-04-01 munkacsoport helyettes vezetője, és a többnyelvű erdőrendezési értelmezési szótár szerkesztésében a magyar kötet kidolgozója. 1953 óta OEE tag, helyi csoport titkár, elnökségi titkár, főtitkár, szakosztály elnök, szakosztály titkár.

Szakirodalmi munkásságát 29 cikk, 6 szak- és ismeretterjesztő könyv társszerzősége jelzi.

Több Kiváló Dolgozó, a Munka Érdemérem Ezüst Fokozata, valamint a Bedő Albert Díj tulajdonosa. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Ghimessy László, dr. techn. (Budapest, 1928) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1114 Budapest, Bartók B. u. 61.

Oklevél száma: 30

kelte: 1956. október 04.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Első munkájában segédmunkásként helyezkedett el, előbb az UVATERV Talajmechanikai Osztályára, majd a Bányászati Kutatóintézet Tőzegkutató Csoportjához. Ez utóbbinál már geodéziai munkát végzett. A társaságot a Magyar Állami Földtani Intézet vette át, és ott már szigorló mérnökként folytatta a kitűzési munkákat. 1951. év végén áthelyezték a Magyar Állami Eötvös Lóránd Geofizikai Intézet Gravitációs Osztályára, hasonló beosztással. Közben súlyos gépkocsibaleset érte. 1954-ben az Intézetet elhagyta, és a MÉLYÉPTERV Nagylétesítmények Közműtervező Főosztályának Kazincbarcikai Kirendeltségén helyezkedett el, ahol tervező műszaki ellenőri munkát végzett. Vállalata ajánlására az Erdőmérnöki Főiskola engedélyezte tanulmányai befejezését, és 1956-ban megkapta erdőmérnöki oklevelét. Az oklevél birtokában visszatért eredeti hivatásához: felvették a Pilisi Állami Erdőgazdaság Visegrádi Erdészetéhez, előbb fahasználati, majd erdőművelési műszaki előadói beosztásba. 1960-ban a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság Központjának építési előadója volt. Innen visszatért Budapestre. Új munkahelye a Budapesti Állami Erdőgazdaság (erdőművelési előadóként), majd 1962-től az OEF Igazgatási Főosztály Fásítási Osztály főmérnökeként erdőtelepítési program megvalósításában vett részt. A Főigazgatóság átszervezése miatt 1969-ben áthelyezték a Budapesti Állami Erdőrendezőséghez, erdőfelügyelői beosztásba, amit az Egri Állami Erdőrendezőség Váci Felügyelősége követett. 1970-ben felvették az Állami Biztosító Mezőgazdasági Főosztályára, ahol az aszály- és belvíz-, valamint a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tűz- és árvíz-biztosításainak kidolgozása, megszervezése, valamint a hozzájuk szükséges kárrendezési szabályzatok kidolgozása, és a károk rendezésének

helyszíni ellenőrzése képezte feladatát. E munkakört 1998-as nyugdíjba vonulása után is még két évig látta el.

1967-70 között, a doktorátusa érdekében, elvégzi a Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetem levelező tagozatát, és kapott diplomát. 1973-ban szerezte meg műszaki doktorátusát.

Aktív időszakában tevékenyen részt vett az Országos Erdészeti Egyesület Erdők a közjóért, az Erdészettörténeti Szakosztály, a Budapesti Helyi Csoport, valamint a Szeniorok Tanácsának munkájában.

Mintegy 35 cikke, valamint 11 előadás írásos anyaga, ezen kívül több könyv, „Az ezerarcú, ezerhasznú erdő”, „Vizek, vízgyűjtők és táji teljesítőképesség”, „A táj, víz, energia, ember” , a „Famegmunkálás évgyűrűi” szerzője illetve társszerzője.

Számos kitüntetés birtokosa.

1951-ben, röviddel végzése előtt, törvénysértő módon kizárták az egyetem hallgatóinak sorából. Méltányossági alapon 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Hessz Jenő (Fenyőfő, 1928) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 63667 Nidda-Bad Salzhausen, Am Hasensprung 19., Németország

Oklevél száma: 115

kelte: 1951. július 30.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Aktív szolgálatát 1951-ben üzemegység-vezető helyettesként kezdte a Keszthelyi Állami Erdőgazdaságnál. 1952-ben újra megindítja a Tapolcai Fűrészüzemet, és annak üzemvezetője. 1952-53-ig a bakonyi Franciavágási Fűrészüzem vezetője, majd 1953-56-ig a Nyugat-magyarországi Fűrészek Szombathelyi Vállalatánál műszaki és termelési osztályvezető volt. 1956 őszétől Ausztriában egy nagy cellulóz- és papírgyárban Frantschachban, Karinthiában tevékenykedett, kezdetben beosztott mérnök, majd osztályvezető helyettes 1961-ig. 1962-69 között osztályvezető volt, ezt követően igazgatóhelyettes Graz-ban, egy steierországi papír-, és a hozzá tartozó karinthiai cellulózgyárban. 1969-ben megpályázta egy nagy német vállalatnál új forgácslemezugyár megépítését Nidda-ban (Hessen Tartomány), és ezt üzembe helyezte 1971 elején. 1976-ban egy műanyaglemezugyárral, 1988-89-ben egy farostlemezugyárral bővült az üzem, melynek cégvezető igazgatója volt 1995-ig.

1995-ben véglegesen nyugdíjba vonult, és 2000-ig tanácsadóként dolgozott.

Tagja különböző országos és tartományi bizottságoknak, pl. fafelhasználás, bérügy, betegsegélyező, Ipari és Kereskedelmi Kamara, stb.

Több Kiváló Dolgozó valamint Díszoklevél a Hesseni Kormánytól, továbbá az Ipari és Kereskedelmi Kamarától elismerések tulajdonosa. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Holéczy Géza (Szatmárnémeti, 1926) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1036 Budapest, Pacsirtamező u. 9. II/11.

Oklevél száma: 14

kelte: 1955. március 25.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Egyetemi kizárása miatt erdőmérnöki oklevelét 1955-ben kapta csak meg.

Aktív szolgálatban 37 évet töltött el. Diploma nélkül négy évet dolgozott technikusként az építőiparban, majd diplomával mélyépítési szakterületen, mint vezető tervező, szakosztály- illetve osztályvezető. Időközben hét évet az Országos Erdészeti Főigazgatóságon berendelt területi főmérnökként működött közre erdészeti-műszaki létesítmények (út, vasút, stb.) létrehozásában. A sors fintoraként ott is dolgozott, ahol korábban kizárását elrendelték. Utolsó munkahelyéről, a Szilikátipari Központ Kutató- és Tervező Intézettől 21 évi aktív munka után, 1987-ben nyugdíjba vonult. Jelenleg, mint nyugdíjas dolgozik, családi környezetvédelmi vállalkozásban.

Szakirodalmi illetve társadalmi tevékenysége közvetlen hivatali munkájával van kapcsolatban, párton kívülként, csak szakmai jelleggel.

Kiváló Dolgozó elismerést kapott.

1951-ben, röviddel végzése előtt, törvénysértő módon kizárták az egyetem hallgatóinak sorából. Méltányossági alapon 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Höbausz Richard (Sopron, 1926) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7000 Eisenstadt, Bahn str. 43.

Oklevél száma: 45

kelte: 1951. február 17.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Tanulmányai befejeztével kb. fél évig tanársegédként dolgozott az Egyetem Ábrázoló Geometria Tanszékén. Ezután a MÁV Pályaépítő Üzemi Vállalatnál talált helyet, és a Pusztaszabolcs-Részilas közötti vasútvonal építésében vett részt. 1952 végén a Soproni Pályafenntartási Főnökségre helyezték. Itt dolgozott 1956 novemberéig. Hozzá tartoztak a Sopron-Szombathely, Sárvár-Répcévis vonalak, valamint a GySEV vonal országhatár-Balf közötti része. A forradalom idején a Munkástanács tagja volt. Ezt követően Ausztriába távozott. 1963-ig az Ybbs-Persenbeng-i, majd az Aschach-i dunai vízierőmű építésénél dolgozott, mint építésvezető. 1963-ban a Burgenlandi Tartományfőnökség Út- és Hídépítési Osztályához került, először mint állami építésvezető, majd 1970-ben a burgenlandi útfenntartás vezetője. Közben, mint hivatali közlekedéstechnikai szakértő is tevékenykedett.

A Közlekedési Utak Kutató Társasága Burgenland képviselője, az útfenntartás problémáival kapcsolatosan. A Tartományfőnökség keretében előadásokat tartott az útfenntartás időszakos problémáival kapcsolatosan. 16 évig az Eisenstadti Cserkészlet elnöke volt.

Kitüntetései: a Burgenlandi Cserkészlet Arany Érdemérme (1981), a Burgenlandi Tartomány Érdemérme (1981), Eisenstadt Város Érdemérme (1990), és 1991-ben az Esterházy-herceg emlékérem. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Mohos János (Halimba 1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8222 Balatonalmádi, Lehel u. 6.

Oklevél száma: 70

kelte: 1951. augusztus 31.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

35 évet töltött aktív szolgálatban. Ez idő alatt az Iharosi Állami Erdőgazdaságnál erdészvezetőként, a Dél-Somogyi Állami Erdőgazdaságnál műszaki előadói magasépítő-ként, erdészházak, munkásszállók és erdei vasutak építésénél tervezőként és kivitelezőként tevékenykedett.

A Magasbakonyi Erdőgazdaságnál először Magyarpolányban volt erdészvezető, majd szakfelügyelőként tevékenykedett. Ezt követően a Balatonfelvidéki Erdőgazdaság értékesítési osztályvezető helyettese volt.

Nyugdíjba vonulása után még két évet dolgozott, fahasználati és értékesítési munkakörben.

Kétszeres Kiváló Dolgozó, valamint több törzsgárda kitüntetés tulajdonosa. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Nagy Lajos György (Székesfehérvár, 1927) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8000 Székesfehérvár, Sziget u. 31.

Oklevél száma: 53

kelte: 1951. április 20.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Pályafutását az Állami Földmérés Fejér megyei szervezeténél, mérnöki, majd felügyelőség vezetői beosztásban kezdte. 1967-től geodéziát tanított az egyetem székesfehérvári karának jogelődjénél tanári beosztásban, majd 1972-től 1988-ig a főiskolai karon, docensként. 14 évig a Geodézia Tanszék vezetője volt. Közben öt évig a Továbbképzési Osztály vezetője is.

Kutatási témái főleg a geodéziai adatfeldolgozás, a számítások korszerűsítése, a digitalizált területszámítás témaköréből kerültek ki. Ezen kívül beszámolójelentéseket készített, főiskolai jegyzeteket is írt. 1988-tól még nyolc évig dolgozott a főiskolai karon.

1964-ben megalakította a Geodéziai és Kartográfiai Egyesület Székesfehérvári Csoportját, ahol 1988-ig látta el a csoport elnöki teendőit, és tartott rendszeresen előadásokat. 12 évig dolgozott az Igazságügyi Mérnök Szakértő Bizottság Földmérési Albizottságában.

Munkáját Faching Antal Emlékéremmel, a Munka Érdemrend Bronz Fokozatával és több Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Olaszy István (Kőszeg, 1928) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9023 Győr, Csaba u. 13.

Oklevél száma: 60

kelte: 1951. július 30.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

1951-ben kezdte meg pályafutását a Kisalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál, kezdetben mint üzemegység-vezető helyettes, majd a központi tervcsoport vezetője, később – egészen nyugdíjazásáig – erdőművelési vezető. Feladata a nagyüzemi öntözéses csemetenevelés kialakítása, a csemete-önellátás biztosítása, az élőfakészlet növelése érdekében a Duna-ártéren, a kisalföldi homok tájban és a Hanságban felajánlott területek betelepítése, korszerű erdőművelési eljárások, technológiák kialakítása, a szükséges gépek, eszközök beszerzése. Munkája során az egyetemi tanszékekkel – ahonnan jelentős segítséget kapott feladatai elvégzéséhez – mindig jó kapcsolatot tartott fenn. Az egyetemi hallgatók részére 35 évig szervezett és vezetett gyakorlatokat; a tanári kar mindig értékelte ezirányú munkásságát. Eredményeket ért el különösen az akác, hazai és nemesnyárok nemesítésében, szaporításában, új fajták bevezetésében. Ebben nagy segítségére van az irányítása alatt létesített mintegy 150 ha kísérleti terület. Az Erdészeti Tudományos Intézet megbízása alapján 1993 óta végezte az erdészeti monitoringon belül az alábbi feladatot: hetente kerületnövekedés és talajvízszint mérése Lipót 4A erdőrészletben, 6 db nemesnyár kísérleti parcellában (Vízierőmű hatásvizsgálat).

Az Erdőgazdaság Központi Nyugdíjas Klub elnöki tisztét tölti be. A Kertbarátok Szövetségének felkérésére szakmai előadásokat tart. Az OEE felkérésére vitaindító előadásokat tart.

Irodalmi munkássága: a Kisalföldi Erdőgazdasági Tájécsoporthoz szerzői munkaközösségének tagja. Csemetenevelés irányelvei, 1967, Kisalföldi erdőgazdaság tevékenységét bemutató könyvek szerkesztése, 1963, 1973, 1993.

1951 óta az OEE tagja. Tevékenykedik az Erdőművelési Szakosztályban is. Az Erdőgazdaság szakszervezeti titkára 35 évig, a MEDASZ Megyei Bizottságának 32 évig tagja, 8 évig elnöke. A Hazafias Népfront Környezetünk Védelméért és Fejlesztéséért Működő Bizottságának tagja.

Számos kitüntetés, többek között a Nagyváthy János és Kaán Károly Emlékérem tulajdonosa. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Orosz Ottó (Gyöngyösszőlős, 1928) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Tallián Gy. u. 19.

Oklevél száma: 31

kelte: 1956. október 18.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Szigorló mérnökként a Szombathelyi Kultúrmérnöki Hivatalhoz került, ahol kezdetben gyakornokként, majd 1951-től 1952-ig építésvezetőként dolgozott. Munkáját Mosonmagyaróváron, a Magyar Szovjet Bauxit Rt-nél folytatta, mint koordináló műszaki ellenőr. A MASZOBÁL orosz

vezérigazgatója jó munkája eredményeként javasolta az egyetemre való visszakerülését, így 1955-ben be tudta fejezni tanulmányait. Később Győrbe került, a Vízügyi Igazgatóság Árvízvédelmi Osztályára, mint osztályvezető helyettes. Itt magasépítési tervezési, töltésépítési, megerősítési és árvízvédelmi helyreállítási munkák feladatait végezte. 1956-ban a Vízügyi Főigazgatóság áthelyezte Budapestre, a VIZIBER-hez, létesítményi főmérnöknek. Személyes okoknál fogva kéri áthelyezését a Hídépítő Vállalathoz, ahol 1959-től nyolc éven át csoport-építésvezetőként dolgozott a Dunántúl egész térségében. Ezen időszak alatt 78 darab hidat – többek között az M7 autópálya hídjait – és egyéb nagyszabású közműveket építtetett meg. 1967 év elején, a vándoréletem megünneve kikérés alapján a Marcali Járás Építési Osztály feladatait látta el. Fejlesztési tevékenységével előkészíti Marcali várossá alakításának alapjait, út-, közmű és építészeti megújítását. 1970-ben átkerült Kaposvárra, építési osztályvezető főmérnöknek. Beiratkozott a BME Építészmérnöki Karára, és jeles eredménnyel a Városépítési-városgazdasági Szakmérnöki oklevelet szerzett. 1973-ban újra a kivitelezési munkában keresett biztatóbb lehetőséget, és kérte áthelyezését a Dél-Dunántúli Vízügyi Építő Vállalathoz. Itt először műszaki tanácsadó, majd termelési osztályvezető, termelési főmérnök volt, nyugdíjba vonulásáig.

1974-től 1989-ig a Magyar Hidrológiai Társaság Somogy Megyei Területi Szervezetének titkára. 1989-től napjainkig a Magyar Hidrológiai Társaság Központjában a Felügyelőbizottság tagjaként tevékenykedik, és az elnökség meghívott tagja.

Szakmai elismerésként a 40 év alatt négy alkalommal kapta meg a Kiváló Munkáért Miniszteri Kitüntetést. 1989-ben Alkotói Díjat, 1991-ben PROAQUA díjat kapott.

1951-ben, röviddel végzése előtt, törvénysértő módon kizárták az egyetem hallgatóinak sorából. Méltányossági alapon 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Perlaky János József (Pécsvárad, 1928) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 6500 Baja, Farkas u. 39/B.

Oklevél száma: 109

kelte: 1951. február 17.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Pályafutását a Mecsekben kezdte, üzemvezető-helyettesként. Áthelyezéssel a Lenti Erdőgazdaság Központjához került, erdőművelési előadónak, ahonnan 2 év múlva áthelyezését kérte Bajára. A Duna-ártéri Állami Erdőgazdaságnál dolgozott 1955-56-ig, előbb a Bajai Erdészethnél műszaki vezetőként, majd a Hajós-szentgyörgyi Erdészethnél erdőszervezőként. Ezt követően az Alsó-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatósághoz hívták, ahol kezdetben vízrendezési és vízhasznosítási vonalon dolgozott előadóként, később csoportvezetőként, majd – miután a Budapesti Műszaki Egyetemen mezőgazdasági vízgazdálkodási szakmérnöki oklevelet szerzett – társulati osztályvezetőként. Hét év kivételével, amikor is az igazgatóság Műszaki Biztonsági Szolgálatának vezetője, társulati vonalon dolgozott, majd a nyugdíjkorhatárt elérve a Vízgazdálkodási Társulatok Érdekvédelmi Szervezte Helyi Részlegének titkára volt, mely munkakört 2010-ig töltötte be.

Munkahely-változtatása nem jelentette a teljes erdészeti szakmai tevékenysége végét. Az igazgatóságához kerülése kezdetétől 2000-ig kapcsolt feladatként a mintegy 130 km hosszú dunai védőtöltés előterébe telepített biológiai védőfal, az ún. hullámtéri védőerdők, továbbá a csatornákat kísérő galéria-erdők erdészeti munkáit irányította.

Számos kitüntetés, többek között az Árvízvédelmi Érem, az Eredményes Fásítási Munkáért, a Kiváló Munkáért és Gróf Széchenyi István Ezüst Emlékérem és Emléklap kitüntetések birtokosa. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Pörtl Károly (Budapest, 1926) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2085 Pilisvörösvár, Dobó I. u. 23.

Oklevél száma: 40

kelte: 1957. július 30.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

1946 őszén iratkozott be Sopronban az Erdőmérnöki szakra, ahonnan 1951-ben kizárták. Júniusban a Makadámútépítő vállalat szigorló-mérnöként felvette a Jászberényi Hűtőgépgyár építkezés hídépítő kivitelezésére, mérnöki beosztásba. 1951 szeptemberében a KPM Közúti Hídfenntartási Vállalat (majd 1953-tól a jogutód KPM Hídépítő Vállalat) fizikai állományba segéd munkásként felvette, mélyalapozási munkákat végzett Sztálinvárosban.

1956 végén kapott engedélyt tanulmányai befejezésére, és 1957 nyarán végsszigorlatozva szerezte meg erdőmérnöki diplomáját. Ezután már műszaki állományban, építésvezetőként, csoport-építésvezetőként, fő-építésvezetőként, később vállalati területi főmérnök-helyettesként tevékenykedett. Profilja a különleges mélyépítés. 1979-ig dolgozott a vállalatnál, kizárólag kivitelezésben. 1969-71 között a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán Mérnöki Geológia Szakmérnöki oklevelet szerzett. 1979 tavaszán az ÉM. Közmű- és Mélyépítő Vállalathoz került, és innen vonult nyugdíjba 1987-ben. Ezután kissevített keretek között dolgozott: 1988-ban saját kissevítettet alapított, majd kft-vé alakította át, ahol 1994 júliusáig tevékenykedett.

Szakterületéről (speciális mélyalapozás) öt elfogadott találmányát regisztrálták. Több kitüntetés, többek között a Közlekedés Kiváló Dolgozója, Kiváló Dolgozó, Kiváló Újító, Kiváló Feltaláló Ezüst és Arany Fokozat tulajdonosa.

1951-ben, röviddel végzése előtt, törvénytörő módon kizárták az egyetem hallgatóinak sorából. Méltányossági alapon 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Rencz János Gyula (Dömös, 1928) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2025 Visegrád, Mátyás király u. 69.

Oklevél száma: 62

kelte: 1951. július 30.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

1951-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét. Élete célja a „tömelletti” szolgálat, melyet szolgálati beosztásai igazoltak. Munkája kiteljesedése a Pilisi Parkerdőgazdaság Visegrádi Erdészetének 22 évi vezetése.

Társadalmi tevékenysége csak a szolgálattal összefüggő legszükségesebb mértékig terjedt.

Munkáját MÉM „Erdészet Kiváló Dolgozó jelvény”, MÉM „Nyiszter György Emlékérem”, FM „Eredményes Fásításért Emlékérem” kitüntetésekkel ismerték el. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Dr. Roxer Egon (Budapest, 1926) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Kossuth L u. 7.

Oklevél száma: 63

kelte: 1951. július 31.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Aktív szolgálatát 1951-ben kezdte az Erdőmérnöki Kar Matematika Tanszékén, tanársegédként gyakorlatokat és előadásokat tartott. Ebben az időben készítette el első gyakorlati jegyzeteit. 1957-től egyetemi adjunktusként az erdő- és faipari mérnökhallgatóknak tartott gyakorlatokat, faipari mérnökhallgatóknak vektoranalízis, lineáris algebra és programozás alapjait tanítja. Bevezette az erdészek számára a matematikai statisztikát. Elkészítette a Matematika II. és Matematika III. elméleti jegyzeteket. 1965-ben doktorált, summa cum laude eredménnyel. Kutatási területe matematikai statisztika közelítő módszerei és ezek alkalmazása. 1968-ban egyetemi docensként az erdőmérnök hallgatóknak a Matematika III. című tantárgy előadásait és gyakorlatait tartotta. 1985-ben tanszékvezetői megbízást kapott. A Matematika II. és III. című tárgyak előadásait tartotta, vizsgáztatott, szigorlatoztatott, egészen 1986-ig, nyugdíjba vonulásáig. Nyugdíjasként meghívott előadó, és mint félállásos, 1992-ig előadásokat, gyakorlatokat tartott, és továbbra is vizsgáztatott, szigorlatoztatott.

Fontosabb hivatalos megbízásai: diákotthoni igazgató, Erdőmérnöki Kar dékán-helyettese, egyetemi tanácsstag.

Irodalmi munkásságát 1 db értekezés, 19 egyetemi jegyzet, 8 dolgozat, 3 könyvbírálat, 4 tudományos előadás, 4 Bolyai Társasági előadás, 12 oktatóknak, matematikai statisztikából tartott előadás jelzi.

Egyéb társadalmi megbízatásai: SMAFC elnök, Országos Egyetemi Sporttanács tag, Egyetemi KISZ Bizottság titkár, Egyetemi Szakszervezeti Bizottság elnök és Egyetemi Skeet Szakosztályi vezető.

Munkájában mindvégig az emberség, a tisztesség és a józanész útmutatását igyekezett követni.

Több Kiváló Dolgozó, valamint számos kitüntetés, pl. Jó Sportmunkáért, Honvédelmi Érdemérem kitüntetés tulajdonosa. 2001-ben aranyoklevelet vett át

Sipeki Zoltán (Sárisáp, 1926) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1026 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 17-21.

Oklevél száma: 110

kelte: 1951. február 17.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

1951-ben, a diploma megszerzése után az Esztergomi Erdőigazgatáshoz tartozó Süttöi Erdei Vasútüzem vezetője volt, majd egy év múlva a bányáiparban helyezkedett el. A Dorogi Szénbányáknál tíz évig dolgozott, mint bányamérnök. Később az Állami Földmérésnél helyezkedett el, innen áthelyezéssel a Székesfehérvári Földmérési Intézet Geodéziai Tanszékének tanára lett, mely pozícióját tíz éven át látta el. Majd a Budapesti Vízügyi Igazgatóság Geodéziai Osztályán töltött néhány évet.

Tudományos, szakmai és politikai gazdaságtan tárgyú cikkei jelennek meg.

Az Országos Szabadalmi Hivatalban bejegyzett feltaláló, jelenleg nyugdíjasként is feltalálói tevékenységgel foglalkozik.

Több kitüntetés tulajdonosa, többek között a Térképészet Kiváló Dolgozója. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Surányi János (Magyaregregy, 1927) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8500 Pápa, Hársfa u. 24.

Oklevél száma: 83

kelte: 1951. október 25.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Szakmai pályafutását 1951-ben a Zamárdi Állami Erdőgazdaság Szántódi Üzemegységénél kezdte, üzemegység-vezető helyettesként. 1952-től egy éven át a Somogy Megyei Erdőgazdasági Egyesülés erdőművelési előadója, Kaposváron. Ezt követően a Ladi Állami Erdőgazdaság Barcs-Középvigóci Erdészeti vezetője. Átszervezés okán a Dél-Somogyi Állami Erdőgazdasághoz (Nagyatád) került Ladi Erdészet munkáit irányította, szervezte. Az erdőfelújításokon felül évente mintegy 125 ha, azaz a nyolc év alatt 1.000 ha erdőtelepítés irányítását végezte a két erdészetenél. 1961-ben újabb átszervezés okán a Dél-Somogyi Állami Erdőgazdaság Nagyatád székhellyel megszűnt. Helyette Kaposvár lett a székhely. 1961-63-ig ennél az erdőgazdaságnál erdőművelési előadó. 1963-1989 között az OEF Dunántúli Igazgatóságához (Budapest), majd a Veszprémi Erdőfelügyelőséghez tartozva önálló irányító mérnök, erdőfelügyelő, végül osztályvezető. E minőségben vonult nyugdíjba. Erdészeti vonalon a bakonyi bükkösök természetes felújításában az erdészeti szakszemélyzettel kitűnően együttműködve, felemelő sikerélményekben volt része.

Az Országos Erdészeti Egyesület helyi titkára volt Kaposváron 1961-63-ig, és Pápán az erdőfelügyelőségnél 1963-tól néhány évig. Tagja volt a MEDOSZ-nak.

Több „Kiváló Dolgozó” kitüntetés tulajdonosa. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Dr.h.c.Dr. Solymos Rezső (Bejegyertyános, 1929) aranyokleveles erdőmérnök, a Magyar Tudományos Akadémia és a Szent István Tudományos Akadémia rendes tagja

Címe: 2000 Szentendre, Római sánc u. 17.

Oklevél száma: 64

kelte: 1951. július 30.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után a Szombathelyi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott, mint üzemegység vezető, erdészeti építésvezető, erdőművelési előadó, majd erdőművelési csoportvezető. 1961-83 között az Erdészeti Tudományos Intézet Erdőművelési és Fatermeléstani Osztályát, majd Főosztályát vezette, innen kerül a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatalához, ahol 1990-ig az Erdészeti és Faipari Főosztály vezetését látta el. 1989-ben, hogy ismét az erdészeti kutatásban dolgozhasson, nyugdíjazását kérte. 1990 óta az Országos Tudományos Kutatási Alap témavezetőjeként az ERTI-ben több téma kutatását irányította, mint kutató professzor. Kutató munkáját az OTKA és az MTA jelenleg is támogatja. Részt vett az MTA stratégiai kutatásaiban, amelyek eredményeiről négy kutatási eredmény összefoglalót készített. 2000-ben az FVM felkérésére egy hosszú távú, országos, új erdőtelepítési program kidolgozását irányította.

1962-ben doktori címet szerzett, két évre rá elnyerte a mezőgazdasági tudományok kandidátusa fokozatot, majd 1972-ben a mezőgazdasági tudományok doktora lett. 1983-ban címzetes egyetemi tanári címet kapott a Soproni Egyetemen, amit az 1998-as tiszteletbeli doktori cím követ. Még ez évben az MTA levelező, majd rendes tagjává választották. 2002-ben a Szent István Tudományos Akadémia tagjává is megválasztották.

1964 óta tagja az MTA Erdészeti Bizottságának, kezdetben titkári, majd alelnöki, végül elnöki minőségben. 1999-ben az MTA Agrártudományok Osztálya elnökhelyettesévé választották. Jelenleg az MTA Felügyelő Testülete és több tudományos tanács tagja.

1952 óta tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, közben egy évtizeden át „Az Erdő” című szakfolyóirat szerkesztőbizottságának elnöki tisztét is betöltötte. 1972 óta tagja, majd társelnöke az Erdészeti Kutatóintézetek Nemzetközi Szövetsége Munkacsoportjának. 1993-99 között a Szombathelyi Erdészeti Rt. Igazgatóságának elnöke, ettől kezdve a ZALAERDŐ Rt. Felügyelőbizottságának tagja volt.

Tudományos publikációinak száma 446, ebből 134 idegen nyelvű. 9 könyv és könyvrészlet, 472 előadás jelzi munkásságát.

Több kitüntetés, többek között a METESZ díj, Akadémiai díj, Svéd Akadémiai Ezüstérem, Német Cotta Emlékérem, a Bedő díj, a Nemzetközi Erdészeti Pfeil nagydíj, a Norvég Ezüsthévíz díj, a Pro Silvicultura, Lignaria et Geodesia, a Magyar Köztársasági Érdemrend Tiszti Keresztje és a Széchenyi díj tulajdonosa. Szülőföldje díszpolgára. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Szalay Imre László (Babót, 1928) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8264 Szigliget, Kossuth u. 136.

Oklevél száma: 23

kelte: 1955. december 17.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

1951-es kizárása után, nehézségek árán, de sikerült elhelyezkednie a Bányászati Kutatóintézetnél, geodéta munkakörben. Három év munkaviszony után a Bakonyi Bauxit Vállalathoz került át, ahol bányafelmérőként tevékenykedett. Az 1956-os eseményekben aktívan részt vállalt, ezért távoznia kellett a vállalattól. Ezt követően, három éven át magánmérnöki tevékenységet folytatott, majd a Tapolcai Városi Tanács Építési Osztályán töltött két évet, építési munkakörben. Ekkor alakultak meg a vízgazdálkodási társulások, ennek megszervezésével bízták meg 1964-ben. Innen vonult nyugdíjba 1988-ban.

Több alkalommal kapott ágazati kitüntetést. Nyugdíjba vonulásakor a Munka Érdemrend Ezüst Fokozatával ismerték el munkásságát.

1951-ben, röviddel végzése előtt, törvénysértő módon kizárták az egyetem hallgatóinak sorából. Méltányossági alapon 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Szentei Barnabás (Sopron, 1926) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 55317 Jönköping, Brunnsgatan 12., Svédország

Oklevél száma: 47

kelte: 1951. február 17.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

1953-ig az ERDŐKÉMIA Állami Vállalatnál állt munkában, mint üzemegység vezető, ahol gyantatermeléssel foglalkozott. 1953 tavaszán áthelyezték Sopronba az Erdőipari-, majd ennek megszűnése után az Erdőgazdasági Technikumba, tanítani. 1956-ban elhagyja az országot. 1957-ben egy észak-svédországi erdőipari kombinátnál kapott állást. Légifelvételek alapján térképeket készített, majd a svéd nyelv elsajátítása után megbízták a vállalat teljes erdőbirtokára terjedő erdei úthálózat tervezésével. 1960-ban egy erdőgazdasági egység vezetője lett. 1970-ben áttért a számítógépes pályára, és a Svéd Erdészeti és Erdőipari Vállalatok Közös Számítógépközpontjába került. Fél évig programozott, később rendszeranalitikusként dolgozott, erdészeti és erdőipari témákban. Mind jobban specializálta magát a fűrészipari problémákra, nemcsak a technológiára, hanem a vállalatvezetés információszükségletére és az ebből kiszűrhető döntési kérdésekre is. 1975-ben egy állítható, többpengés körfűrészeket gyártó vállalat megbízására megtervezett egy, a pengeosztást a maximális haszon alapján optimalizáló, az anyagfolyamatot figyelembe vevő automatikus fűrész. 1976-os amerikai útján találkozott a szatellit képek mezőgazdasági analízisével. Hazaértékor a vállalat vezetése megbízta, hogy egy katonai kutatóintézettel együtt dolgozzon ki egy, a skandináv erdőgazdaságokra alkalmazható eljárást. Ugyanekkor kezdett foglalkozni a GIS (Geographical Informations System) svédországi erdészeti bevezetésével. 1979-től mind több feladatot kapott erdőgazdasági és ipari vállalatok átvilágítására. Javaslatot tett megfelelő integrált vállalatirányítási rendszerek bevezetésére, és azok megszervezésére. Vállalata

egy ilyen feladat elvégzésére kapott megbízást 1981-82-ben a Magyar Földművelési Minisztériumtól, amit szintén ő végzett el. A munka egy erdőgazdasági vállalat fűrészüzemét és más egységeit érintette. Javaslatait csak a privatizáció után hajtották végre. 1977-től kezdve több éven át, különféle magyarországi erdészeti szervek meghívására többször tartott előadásokat és tanfolyamokat, a skandináv számítógépes rendszerekről. 1982-84 között egy erdészeti technikusokat képző főiskolán computertechnikát és számítógépes erdészeti és ipari alkalmazásokat adott elő. Ezt követően egy minisztériumi szervhez került, ahol birtokpolitikával foglalkozott. Erdőértékszámítási és piacértékelési matematikai rendszert dolgozott ki számítógépre. 1984-től több szakmai tanulmányutat vezetett Magyarországra, svéd szakemberek részére. 1990-ben állami munkája mellett magánvállalatot alapított, amin keresztül vállalati tanácsadással foglalkozott, többek között magyar vállalatoknak is (ERDÉRT, FÜRLEMHO, Zalai Erdőgazdaság). 1991-ben mint osztályvezető igazgató vonult nyugdíjba. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Szörényi Miklós Róbert (Ózd, 1928) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7632 Pécs, Nagy Imre út 14.

Oklevél száma: 113

kelte: 1951. február 17.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

A Soproni József Nádor Műegyetem Erdőmérnöki Karán 1946 őszétől 1950-ig végezte tanulmányait. Oklevelét 1951-ben szerezte meg.

Pályafutását a Mecsek-Nyugati Erdőgazdaság Bakócai Üzemegységénél kezdte, üzemegységvezető-helyettesként. Még ez év nyarán letöltött két hónapos póttartalékos katonai szolgálatot, majd áthelyezték a Bólyi Erdőgazdasághoz fahasználati előadónak. Feladatához tartoztak a fakitermelés mellett az erdőbirtokossági ügyek, kisvasúti, épület karbantartási munkálatainak irányítása. 1953-tól, újabb átszervezést követően az Alsókövesdi Erdészethnél, mint erdészetvezető helyettes, szakelőadó, majd erdőművelési műszaki vezető dolgozott, 1956-ig. Ekkor áthelyezték a Kisvaszari Erdészethez erdőművelési műszakvezetőnek, majd 1963-ban kinevezték az erdészeti vezetőjévé. 1978-ban a Mecseki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság központi állományába került szakellenőrnek. E minőségben dolgozott egészen 1988-ig, nyugdíjazásáig.

Társadalmi tevékenységét, mint községi, majd járási tanács tagja, és mint párton kívüli, a Hazafias Népfrontban fejté ki.

Munkája során kisebb díjak és anyagi jutalmak mellett több Kiváló Dolgozó oklevelet és kitüntetést kapott. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Tóth Pál (Zanat, 1928) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9800 Vasvár, Petőfi S. u. 78.

Oklevél száma: 72

kelte: 1951. augusztus 31.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

1951 októberében lépett állami szolgálatba a Bánokszentgyörgyi Állami Erdőgazdaságnál, erdőművelési előadóként. 1951 decemberétől 1953. március végéig a fenti erdőgazdaság Budafai Üzemegységénél üzemegység-vezető helyettes. Ekkor megszűnt a Bánokszentgyörgyi Erdőgazdaság. Lentibe helyezték, az ottani erdőgazdaság Lenti Erdészeti osztályánál erdőtervezési vezető helyettes, majd az erdőgazdaság központjában erdőművelési előadó. A gazdaság megszűnése után, kérelmére áthelyezték a Sárvári Állami Erdőgazdasághoz, ahol 1955 márciusától kinevezték a Vasvári Erdészeti osztály vezetőjévé. E helyről és munkaköréből ment nyugdíjba, 1988-ban, 33 évi vasvári szolgálat után. Közben a Sárvári Erdőgazdaság is megszűnt, az új főnökség Szombathely lett, majd Szombathelyi Fakombinát, Falco. A Fakombinát átszervezte az erdőgazdaságot, főmérnökségeket hozott létre, és a Vasvári Főmérnökség élére főmérnöknek nevezték ki.

Nyugdíjasként nem vállalt állami szolgálatot. Vasváron több ciklusban tanácsstag és VB tag.

Szakirodalmi munkássága nincs, de erdőtervezési területét 50 %-kal növelte (2000 ha-ról 3000 ha-ra) a 33 év alatt, parlag területeken végzett erdőtelepítésekkel.

Több Kiváló Dolgozó, valamint a Kiváló Társadalmi Munkáért Arany Fokozat, az Eredményes Fásítási Munkáért Dicsérő Oklevél, továbbá a Kiváló Munkáért Miniszteri Kitüntetés tulajdonosa. Az OEE 2005-ben részére Bedő Albert Emlékérmét adományozott. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Tóth Sándor Lajos (Kőszeg, 1929) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1021 Budapest, Hűvösvölgyi út 99.

Oklevél száma: 133

kelte: 1951. augusztus 31.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

A gimnáziumi érettségét az akkori Kőszegi Szent Benedekrendi Katolikus Gimnáziumban szerezte. Egyetemi éve alatt érdeklődése a híresen jól oktató technikai tárgyak felé fordult, így első munkahelye a diploma megszerzése után az FM Erdőtervezési Osztály Feltáró és Tervező Csoportja. Néhány hónapi munka után tényleges katonai szolgálatra vonult be, ahol pár hónapos kiképzés után mérnöki beosztást kapott, és építésvezetőként teljesített szolgálatot erdőépítési védelmi vonal építési munkáinál. 1953-ban leszerelt, de korábbi munkahelye helyhiányra hivatkozva nem alkalmazta. Érdeklődése ekkor a bányászat felé fordult, és ebben soproni baráti körének nagy része volt. 1954-től 1957-ig a Balinkai Szénbányák Mérnökség vezetője, majd visszatért az erdőtervezési kötelezőbe, és a Budapesti Erdőigazgatóság állományában az egész ország területére vonatkozóan műszaki ellenőri munkát végzett, az erdei főfeltáró utak építésénél. Családi okokból 1958 közepétől ismét a bányáiparba tért át, és 1990-es nyugdíjazásáig – különböző beosztásokban - itt is maradt.

1958-63 között beruházási osztályvezető a Fejér Megyei Bauxitbányászatnál, ezt követően bányalétesítési főmérnök a Magyar Alumíniumipari Trösztnél. 1974-től 1990-ig az Alumíniumipari Tervező és Kutatóintézet Bányatervezési Irodájának osztályvezetője, majd irodavezető helyettese volt. Az Alutervnél töltött idő alatt alkalma nyílt erdészeti tevékenységet is végezni. Egy vállalati gazdasági munkaközösség alapításával felhagyott bányaterületek rekultivációs munkáinak (mechanikai, biológiai) tervezését végezte.

Nyugdíjba vonulása után, 1992-93-ban a Szenzor Szervező Kft-nél vagyonértékelőként dolgozott. 1994-2002 között a Telki Községi Önkormányzatnál tevékenykedett, vállalkozóként. Közművek, utak, és a csapadékvíz-elvezetés terén végzett tervezői és műszaki tanácsadói munkát. 2002-től a mai napig a családi céggént 1957-től működő M+S 2000 Mérnöki Szolgáltató Bt. keretében végez tervezői tevékenységet.

Bányaipari tevékenysége idején háromszor kapott Miniszteri, többször Kiváló Dolgozó, valamint arany, ezüst és bronz Bányászati Szolgálati Érdemérem kitüntetést. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Tresó István Miklós (Markaz, 1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3232 Gyöngyös-Mátrafüred, Hegyalja u. 38.

Oklevél száma: 67

kelte: 1951. július 30.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Aktív szolgálatban eltöltött ideje 35 év, melyet a következő munkahelyeken töltött el:

Mátrafüredi Állami Erdőgazdaság, Mátrai Állami Erdőgazdaság (Parádfürdő), Erdészeti Tudományos Intézet (Mátrafüred), Mátra-Bükki Állami Erdőgazdaság (Eger).

Szolgálati ideje alatt, mint erdészetvezető, központi műszaki, gépesítési, szállítási előadó, fahasználati és melléktermék előadó, termelési felügyelő, erdőnevelési tudományos munkatárs dolgozott az ERTI-nél. Az Erdőgazdaságnál kereskedelmi osztályvezető, és e munkahelyről vonult nyugdíjba.

Hosszabb időn át volt titkára az Országos Erdészeti Egyesületnek.

Termelési felügyelői munkakörében díszoklevelet, nyugdíjba vonulása alkalmával Kiváló Munkáért Érdemérmet és Oklevelet kapott. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

Zsilinszky Győző (Rozsnyó, 1929) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3478 Frederick Ave Vineland, Ontario Canada L0R 2C0

Oklevél száma: 97

kelte: 1951. december 20.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnöki pályafutását 1952-ben a Miskolci Erdőgazdasági Egyesülés Műszaki Osztályán vasútügyi és gépesítési előadóként kezdte, ami a Lillafüredi Kisvasút, valamint kitermelő és szállító

gépek felügyeletét jelentette. Átszervezés után erdészetvezető volt Parasznyán és anyagforgalmi előadó Diósgyőrben, a Sajó-völgyi Erdőgazdaságnál. 1954-ben visszatért Sopronba, ahol tanársegédként tanított a Földmérőmérnöki Kar Fotogrammetria Tanszékén, 1956-ig. 1957-ben a sors Kanadába sodorta, így Torontóban, a Természeti Kincsek Minisztériumának Erdőrendezési Hivatalában dolgozott. Ontario erdeit ekkor kezdték újratérképezni, egy új módszerrel, légi fényképek interpretálása alapján, 440.000 négyzetkilométert, 20 évre elosztva. Nyári terepmunkáját kihasználva, 1959-ben leírta és illusztrálta az ontarioi fafajok jellegzetességeit a légi fényképeken. Ennek kézírata 1960-ban készült el, és 1963-ban kézikönyvként kiadásra is került. 1959-től a fotointerpretáció program felelőse, majd 1967-től a légi fényképezési technológia fejlesztésével foglalkozott. 1973-ban alapítója és igazgatója volt Ontario Távérzékelési Központjának, és 1975-től professzora a Torontói Egyetem Erdészeti Karának is. 1989-ben nyugdíjba vonult, ami után 1999-ig szakértői tevékenységet folytatott, valamint tanfolyamokat tartott erdő- és geomorfológia fotóinterpretációjának témakörében.

Szakirodalmi munkássága számottevő, többek között tartalmazza a fent említett kézikönyv két kiadását, előadásait a Nemzetközi Fotogrammetria és Távérzékelés (ISPRS) Kongresszusain, valamint az Erdészeti Kutatás Nemzetközi Konferenciáján (IUFRO).

Tagja az Ontariói Mérnöki Kamarának 1969-től, mint kultúrmérnök. Elnöke az IUFRO Távérzékelés Csoportjának 1984-88 között. 1968-tól 1989-ig lektora a Nemzetközi Fotogrammetria szakmagazinnak.

A Kanadai Erdészeti Egyesület 1973-ban legmagasabb kitüntetésével, az Erdészeti Érdemrend aranyérmével tiszteli meg, a fotogrammetria és távérzékelés sikeres erdészeti alkalmazásáért és tanításáért. 2001-ben aranyoklevelet vett át.

ARANYOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

André Béla (Szombathely, 1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Berzsényi u. 7/b

Oklevél száma: 6/1961.

kelte: 1961. június 19.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

A soproni Erdőmérnöki Főiskolára 1955-ben nyert felvételt. 1956 őszén – a forradalom leverése után – a főiskolai hallgatók többségével Kanadába távozott. Közel egy év után – a néhány hazatérő közül elsőként – folytatta tanulmányait Sopronban. Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961. július 1-jétől gyakornok volt az Észak-zalai Állami Erdőgazdaság Zalaegerszeg-Nekeresdi Erdészeténél, majd az év őszén a Zalaegerszeg-Alsóerdei Erdészethez helyezték át, ahol 1962. január 1-jétől erdőművelési műszaki vezető munkakört töltött be. 1964 februárjában az erdőgazdaság zalaegerszegi géptelepe, majd 1964. október 1-jétől az újonnan alakult Zalaegerszegi Műszaki Erdészet vezetőjévé nevezték ki. E munkakört töltötte be a jogutód cégnél, a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál is, 1984 végéig. 1985 elejétől a műszaki tevékenységgel kibővített Zalaegerszegi Erdészetnél erdészetvezető, majd 1986-tól 1993 végéig erdészetiigazgató volt. 1990-1992 között az Erdőgazdaság Vállalati Tanácsának elnökhelyettesi tisztét is betöltötte. 1993. október 1-jétől az ÁPV Rt. a Zalaerdő Rt. igazgatósági tagságával bízta meg, amely 1996. május 22-ig tartott. 1994. január 1-jétől a Zalaerdő Rt. nagykanizsai központjában, mint közgazdasági osztályvezető-főmérnök dolgozott nyugállományba helyezéséig, 1997 végéig. 1998 áprilisától 2002 áprilisáig a Zalaerdő Rt. két legnagyobb faipari kft-jénél felügyelő bizottsági elnök volt. 1965-től foglalkozik felnőtt erdészszakmunkás képzéssel. 1985-től a TIT Zala megyei szervezeténél oktat folyamatosan, és iskolarendszerű, valamint iskolarendszeren kívüli szakmai vizsgán elnöki teendőket lát el.

Sportvezetőként jelentős társadalmi tevékenységet végzett. Huszonöt évig elnöke volt a Zala Megyei Atlétikai Szövetségnek.

Egyik alapítója, majd alelnöke is volt a Zalaegerszegi Városvédő Egyletnek. 2006-tól a ZALAEREDŐ Zrt. Központja Nyugdíjas Erdész Klubjának elnöke.

Munkásságát Erdészet Kiváló Dolgozója (1973), Kiváló Munkáért (1978, 1987) miniszteri kitüntetésekkel, valamint a Testnevelés és Sport Érdemes Dolgozója (1969) és Kiváló Dolgozója (1975), a Magyar Népköztársasági Sportérdemérem bronz fokozata (1980), a TIT Aranykoszorús Jelvény (2002) és a Kiváló Ismeretterjesztésért-émlékplakett (2006) kitüntetésekkel és ismeretterjesztő munkáért „Öveges József” Emlékplakettal ismerték el.

Apt Kamill (Barcs, 1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 1896 San Pedro Avenue, Victoria, B.C. V8N 2G4

Oklevél száma: kelte: 1961.

Kiállította: University of British Columbia, Vancouver

Erdőmérnöki Diploma: 1956 (Sopron) – 1961 (Vancouver), 1958-59 Ifjúsági Kör alelnöke, 1959-61 Ifjúsági Kör elnöke.

1961- Rövid alkalmi munkák, mint erdész, mint mérnök és mint segédmunkás.

1962- Mannix Mines, Port MacNeill, Kanada, B.C. Magnetit bánya. Elején csillás majd bányász.

1963. júliusig Jarvis Inlet. Erdőfeltárás, segédmérnök.

1963. augusztustól 1967. áprilisig Dél-Amerika, Kolumbia, Antioquia. Alagút- és gátépítés. Miraflores gát- és alagút rendszer, Rio Negro - Medellin alagút (8,5 km), Rio Nare földgát. Kultúrmérnöki beosztásban

1967-68. Vancouver, UBC, Erdészeti Tudományok Kandidátusa (Master Degree) megszerzése

1968-71 Újfulland. Canada Land Inventory, Recreation Capability. Újfulland és Labrador feltérképezése, a rekreációs részleg vezetőjeként. A Torngat Mountains és a Mealy Mountains Nemzeti Parkokat javaslata alapján jelölte és fejlesztette ki a Kanadai Központi (Federális) Kormány.

1971-73 Újfulland, Tartományi Park Mérnök. Újfulland Tartomány parkterületeinek tervezéséért, építéséért és az infrastruktúrák fizikai fenntartásáért volt felelős.

1973-80 Victoria, Brit Kolumbia, Erdészeti Szerviz, Mérnöki Osztály. Vizgyűjtőmedencék tisztítása, víz alatti fakitermelési kísérletek, erdőfeltárás, útépítés és gépesítés. "Project Manager", aztán szakelőadó, majd részleg vezető.

1980. augusztus-1992. július. Rekreációs Osztály, Tervezési és Tájvédelmi Szakelőadó, majd Osztály Igazgató. A hosszútávon fenntartható erdőgazdálkodást kutatta. 1992-ben nyugdíjba ment.

1992-95 Siklós, Baranya Megye. Szőlősgazda. Aranyérmes oportó, ezüstérmes rozé bort készített.

1996-97 Brit Kolumbia. Mint magánvállalkozó, konzultáns, Négydimenziós Tervezés néven vállalt munkákat, az Erdészeti Minisztériumon keresztül, vizuálisan érzékeny területek fejlesztésében.

Dr. Balázs István (Sopron, 1935) okleveles erdőmérnök, okleveles vadgazdálkodási szakmérnök

Címe: 1033 Budapest, Kazal u. 79.

Oklevél száma: 30-1961. kelte: 1961. június 22.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961-63 között a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság Kapuvári Erdészeténél gyakornok, majd a Soproni Postaigazgatóságon műszaki előadó, és egy évig az Erdőmérnöki Főiskola Növénytan Tanszékén egyetemi tanársegéd és tudományos kutató. 1967-

től 1991-ig a Pest megyei tanács VB Mezőgazdasági Osztályon megyei vadászati felügyelő, fa-, természetvédelmi és vadászati csoportvezető, a megyei trófeabírálo bizottság és a megyei állami vizsgálóbizottság elnöke. 1991-93 között Tipo-Press Kiszövetkezet kereskedelmi igazgatója. 1993-tól 1998-ig FVM Erdészeti Hivatal főtanácsosa, szakmai tanácsadó címmel, főosztályvezető-helyettesi besorolással. 1998-tól 2001-ig a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Humánpolitikai Főosztályán főosztályvezető. 2002-2004 között a Vadászati Kulturális Egyesület ügyvezető igazgatója. 2003-tól a Pátria Consult Vagyonértékelő és Gazdasági Tanácsadó Rt-nél erdő-ingatlanbecslő szakértő, majd 2005-től erdészeti-, vadászati és erdőérték-kárbecslő igazságügyi szakértő. 1995-1998 között a Pilisi Parkerdőgazdaság Zrt., 1998-2001 között a Zalaerdő Zrt. igazgatósági tagja ill. a Felügyelőbizottság elnöke.

Mezőgazdasági Tudományok Doktora (Gödöllő 1982), Vadgazdálkodási Szakmérnök (Gödöllői Agrártudományi Egyetem, 1980) és felsőszintű erdő- és kárérték szaktanfolyami végzettséggel (Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron, 2003) rendelkezik.

Tudományos munkásságát 4 önálló kiadvány, 8 kiadvány illetve könyv társszerzőként, 1 szakjegyzet és 270 cikk jelzi.

Az Országos Erdészeti Egyesület választmányának tagja 1970 óta, az OEE Pest Megyei Tsz, majd Magán-erdőgazdálkodó Helyi Csoport elnöke 1970 óta, és az OEE Magán-erdészeti Szakosztály titkára, elnöke.

Munkásságát – többek között – az Erdészet Kiváló Dolgozója, METESZ díj, Kaán Károly Emlékérem, Pro-Silva Hungariaé (A magyar erdőért) Nimród bronz-, ezüst-, arany emlékérem, valamint Hubertus arany- és gyémántérem adományozásával ismerték el.

Balsay Endre (Sopron, 1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 9330 Kapuvár, Győri út 15.

Oklevél száma: 11-1961.

kelte: 1961. június 20.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961-től a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság központjában erdőművelési előadóként, 1964 júniusától az Észak-hansági Erdészet erdőművelési műszaki vezetőjeként dolgozott. 1969-től a Dél-hansági Erdészet vezetője, igazgatója volt az 1997 évi nyugdíjazásáig. Nyugdíjasként részt vesz a magánerdőkben folyó munkák szervezésében.

Szakmai pályafutása a hansági láptájakon történő erdőgazdálkodáshoz, az ottani nyárfatermesztés bevezetéséhez kötődött. Munkatársaival kidolgozta a gépesítésen alapuló, legjobb eredményt biztosító technológiai folyamatot, számtalan újítással kiegészítve azt. Szervezésében jött létre a dél-hansági feltáró úthálózat, ami a lápvidék történetében új távlatokat nyitott meg. Az erdőmérnök-, erdésztechnikus hallgatók egymást követő generációi számára évtizedeken át szervezte a lápfásítást, nyárfatermesztést bemutató tanulmányutakat. 1974-ben édesapjával együtt javasolta és előkészítette

a Hansági Tájvédelmi Körzet megalapítását. Az OEE győri helyi csoportjának két cikluson át elnöke volt.

Munkájával kapcsolatos észrevételeit, eredményeit több, az erdészeti szaklapokban (Az Erdő, Erdészeti Lapok) megjelent tanulmányaiban tette közzé. Ezen kívül két, a hanság-cseri erdőgazdálkodással kapcsolatos könyv szerzője.

Munkásságát Bedő Albert Emlékéremmel, Pro Silva Hungariae díj adományozásával, három alkalommal az „Erdészet Kiváló Dolgozója” miniszteri kitüntetéssel ismerték el. Ezen kívül számos, a közéleti tevékenységét méltató elismerésben részesült.

Dr. Bánky József (Miskolc, 1938) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Machatsek Gyula u.10.

Oklevél száma: 1-1961.

kelte: 1961. június 19.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki kitüntetéses oklevelének 1961 évi megszerzése után 1961-62 években az Állami Erdőrendezés Budapest Egri (11. számú) Kirendeltségén műszaki előadóként (erdőrendező) dolgozott. 1962-71. között a Nyugat-bükki Állami Erdőgazdaság, majd jogutódjának, a Mátrai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság alkalmazottja volt, mint mélyépítési előadó, majd erdészetvezető (Felsőtárkány). A Kerületi Bányaműszaki Felügyelőségen sikeres vizsgát tett a „külfejtéses művelésű bányák biztonsági szabályzatából”, és „Robbantási biztonsági szabályzatából” (igazolvány: 543/1966. KBF. Miskolc) és vezette az erdőgazdaság ilyen irányú munkáit. 1971-73 között az Észak-magyarországi Vízügyi és Közműépítő Vállalat (ÉVIÉP Eger) termelési csoportvezetője, és irányítja a vállalat Borsod- és Nógrád-megyei építkezéseit. 1971-72 években, másodállásban tanár az egri Dobó István Gimnázium és Erdészeti Szakközépiskolában. 1973-75 között a Győr-Sopron Megyei Vegyesipari Vállalatnál üzemvezető. 1976-tól 2000-ig, nyugdíjazásáig az Erdészeti és Faipari Egyetem Földmérési és Távérzékelési Tanszékének oktatója, mint egyetemi adjunktus. A BME Továbbképző Intézetében „Építőipar, Geodéziai tanfolyamot” végzett (1978 igazolvány: 169/27.) Egyetemi doktori fokozattal rendelkezik, melyet 335/1988. szám alatt „Summa Cum Laude” minősítéssel nyert el. Rendszeresen részt vett a tanszék kutató munkáiban, jegyzetírásaiban, mérnök-továbbképző és szakmérnöki képzéseiben.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1961 óta tagja. Számos szakmai előadást tartott szerte a helyi csoportoknál.

Munkásságát „Kiváló Újító” oklevél bronz fokozatával (1969), három alkalommal „Kiváló Dolgozó” jelvénnel (1966, 1967, 1972), és mintegy negyven alkalommal pénzjutalommal ismerték el.

Báthy István (Pápa, 1936) okleveles erdőmérnök

Címe: 311 Clark Crescent, Prince George, BC, Canada, V2M 4W3

Oklevél száma: kelte: 1961. május 25

Kiállította: University of British Columbia, Vancouver

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. Az egyetem elvégzése után, 1961-ben nyári munkát kapott, a brit kolumbiai Yoho Nemzeti Park mérnöki részlegében, mint földmérő. 1962 és 1965 között segéd-erdőmérnöki munkakört töltött be egy vancouveri erdészeti vállalatnál. A Cattermole-Trethewey Contractors Ltd-nél a főbb munkaköre az erdőbecslés, vágásterületek és közelítő utak kitűzése, egy 30 m-es rönkhíd tervezése, valamint az ezekkel járó irodai munkák, mint például föld- és fatömeg-számítás, térképkészítés, stb. voltak.

Már a nemzeti parkban töltött idő alatt elhatározta, hogy az erdők felüdülésre szánt használatával fog foglalkozni. Mivel akkor még nem volt mester fokozat parktervezésből az egyetemen, egy környék- és környezetrendező irodában helyezkedett el 1965-ben.

A brit kolumbiai kormány 1969-ben felosztotta a tartományt Regional District-ekre (regionális körzet). A Prince Georgeban újonnan megalakult Fraser-Fort George Regional District új munkaerőt keresett a Planning Department-be (terv hivatal). Itt vette kezdetét a 29 évig tartó munkakapcsolata a Regional District-tel. A tervezési osztályon alkalma nyílt részt venni a létesítendő regionális parkok létrehozásában, és a műemléknek számító épületek védettségének biztosításában. Munkaköréhez tartozott a kapcsolattartás a különböző állami hivatalokkal, fejlesztési terveket készíteni a létesítendő parkok részére, és ezen tervek kivitelezése a terepen. Ugyancsak részese volt annak az Official Regional Park Plan-nek (hivatalos regionális park terv) az elkészítésében, amely egyike volt az elsőnek a tartományban.

A 29 év alatt különböző bizottságokban képviselte az irodáját, mint például a Prince George Community Heritage Commission (Prince Georgei Városi Műemlék Bizottság) és a Prince George Airport Advisory Committee (Prince Georgei Repülőtéri Tanácsadó Bizottság). A Regional District nevében írta alá azt az okmányt, amely a közel 25 km hosszú Cranbrook Hill Greenway Trail System-et (Cranbrook Dombi Zöldövezi Ösvény Rendszer) létesítette.

Munkája mellett társadalmi szervezeteknek is volt tagja. A tartomány észak-keleti részét a maximálisan megengedett hat évig képviselte a B.C. Heritage Society (B.C. Örökség Egyesület) igazgatói testületében. A műemlékörökség terén végzett munkájáért 1996-ban a B. C. Heritage Trust Award of Recognition elismerő oklevéllel tüntették ki.

Örökös tagja a Huble Homestead/Giscome Portage Heritage Society-nek és a Fraser-Fort George Museum Society-nek. Az utóbbi igazgatói testületének 14 évig volt tagja.

Munkásságának 'zenitje' határozottan a parkok létesítése volt, és a már majdnem száz éves Huble Homestead megőrzése az utókor számára.

Borovits Ferenc (Kosd, 1936) okleveles erdőmérnök

Címe: 2612 Kosd, Bányai u. 36.

Oklevél száma: 15-1961.

kelte: 1961. június 20.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

1956 őszén másodéves. Mint a többi soproni egyetemista, „tette a dolgát” a forradalom alatt. November 4-én Ausztriába, majd onnan Kanadába, Vancouverbe távozott. 1957 őszén visszatért Magyarországra, és folytatta tanulmányait Sopronban. Egy év kihagyással 1961-ben végzett.

Egy év erdőrendezési gyakorlat után műszaki vezető a Börzsönyi Állami Erdőgazdaságnál 3 évig. Ezután a Szolnok Megyei Állami Erdőgazdaságnál illetve a Nagykanizsai EFAG-nál csoport- illetve osztályvezető 1972-ig. 1978-ig az Állami Gazdaságok Országos Központja Pest-Nógrád Megyei Főosztályánál dolgozott. 1984-ig az ERFATERV-nél csoportvezető. 1990-ig termelőszövetkezeteknél dolgozott.

1990-től 1996-ig polgármester Kosdon. Ekkor nyugdíjba vonult. Mint nyugdíjas vállalkozó autópálya-építésen dolgozott 2002-ig.

Kezdeményezésére 2000-ben – és azóta minden évben – szülőfalujában évente megünneplik az elmúlt egy év alatt született babákat és szüleiket. Célja a család erősítése és a gyermekáldás növelése.

Czímber Béla Gábor (Homokbödöge, 1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 9730 Kőszeg, Velemi út 20.

Oklevél száma: 38-1961.

kelte: 1961. június 21.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

A gimnázium elvégzése után, 1956-ban, férőhely-hiány miatt nem nyert felvételt a Soproni Erdőmérnöki Főiskolára, de felvételi nélkül beiratkozhatott a Mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára, itt érte az 1956-os forradalom. 1957-ben a Kanadába távozó erdőmérnök hallgatók helyére sikerült visszajutnia Sopronba.

1961-62 között az OEF-nél Veszprémben erdőrendezőként, majd 1962-1974 között a Szombathelyi Állami Erdőgazdaság Kőszegi Erdészeti és gépesítési majd fahasználati műszaki vezetőként dolgozott. 1974-től egyesül a Szombathelyi Fűrész és az Erdőgazdaság (NyFK, majd FALCO), itt műszaki erdészeti magas- és mélyépítési műszaki vezető 1977-ig, erdőgazdasági tervező 1992-ig, majd tervezési főmérnök. 1992-től önállósodik az Erdőgazdaság, itt főmérnökként, majd termelési vezérigazgató helyettesként tevékenykedett, 1997-es nyugdíjba vonulásáig. 1998-tól tovább szolgálja a „vasi erdőket”, a mai napon is. Kárpótlás során maga is 15 ha erdőhöz jutott. Több helyen, ahol ő is tulajdonos lett, kezdeményezte az erdőtársulások megalakulását kb. 350 ha-on. Lakóhelyéhez közeli 110 ha-on vállalt teljes erdőgazdálkodást.

Sikerélményt jelent számára a kezeletlen erdők megszüntetése, rontott erdők átalakítása, az erdőfeltárás megoldása, a természetközeli erdőgazdálkodás bevezetése.

Dobay Pál (Dorog, 1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 2500 Esztergom, Várfok u. 24.

Oklevél száma: 7-1961.

kelte: 1961. június 19.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

1955-56. között a Pilisi Állami Erdőgazdaság Dorogi erdészeti osztályán erdőápolóként dolgozott, majd 1956-61. között főiskolai hallgató az Erdőmérnöki Főiskolán. Végzése után, 1961-től 1964-ig üzemtervező erdőmérnök az Állami Erdőrendezésnél. 1964-től 1997-ig a Budapesti Erdőfelügyelőség és jogutódjainál erdőfelügyelő, erdő-főfelügyelő, majd főtanácsos.

Főbb szakirodalmi munkái (a WHO IS WHO Magyarországon 5. kiadása szerint):

- Régi erdei mesterségek a Pilisben
- A Délnyugat-Pilis helyneveinek magyarázata
- Az ember múltbéli tevékenysége a Pilisben (Ember a Pilisben)
- Német kísérlet a Budapest körüli szovjet ostromgyűrű áttörésére a Pilisen át 1945 januárjában (Ahogy egy itt élő felderítette)
- Pálosok a Pilisben és a Pilisből (A Pálos rend születése és elterjedése)

Évekig tagja volt AZ ERDŐ Szerkesztőbizottságának. Mind a mai napig jelennek meg különféle írásai a helyi, olykor országos folyóiratokban. Cikkei had-, hely-, kultúr- és szakmatörténeti vonatkozásúak, ill. ismeretterjesztő jellegűek. Korszerű erdőértékelés c. dolgozata (1990) támpontja lett e témának.

Munkásságát Eredményes Fásításért oklevéllel (1990), és Ember az Erdőért (1997), továbbá Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete Emlékéremmel (2004) ismerték el.

Vitéz Draskóy György (Budapest, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 710 E. 6th Avenue, Apt. 329. Vancouver, BC, Canada, V5T 1L5

Oklevél száma:

kelte: 1961. május 25.

Oklevél kiállítója: University of British Columbia, Vancouver

Képesítés: Bachelor of Science in Forestry (BSF 1961.), Diplomater: The history of the forest stands around Lake Louise in the Rocky Mountain, Alberta.

MF 1969, UNB: Master of Forestry, University of New Brunswick, Diplomater: Policy for Newfoundland and Labrador Regional Parks.

Munkakörök az újfoundlandi kormányánál:

1961-1963 District 4H Worker, Corner Brook Newfoundland. Ifjúsági vezető képzés.

1963-1965 Parktervező.

1965-1967 Supervisor of Recreational Land Use Capability Program (Újfundland földterületének minősítése rekreációs célú hasznosítás szempontjából légi felvételek alapján.)

1967-1987 Chief of Park Interpretation of Newfoundland Parks. Az Újfundland-i parkerdőkben megalapította a Fakitermelési Múzeumot és több mint 20 parkerdővel kapcsolatos publikációt tett közzé, és száznál több természettörténeti kiállítást szervezett a parkerdőkben. Számos tanösvényt, bemutató teret és kilátót tervezett.

1987-től nyugdíjas.

A parkerdőkben kifejtett munkásságát a Federal Provincial Parks Council a Meritorious Service to Canadian Parks Merit Award kitüntetéssel ismerte el. 2006-ban, az 1956-os forradalom félévszázados évfordulója alkalmából a magyar állam 'Forradalom Hőse' kitüntetését kapta, a szénatéri harcokban való részvételért.

Elismert fotográfus, több mint háromszáz fényképe jelent meg könyvekben, folyóiratokban. Több kiállításon díjat nyert, Erdélyben önálló kiállítása volt. Kitünt, mint sportoló is, Magyar Bajnok a 4x100 vegyesváltó úszásban (1951), barna öves karatés és nyolcvan évesen is sárkányhajós versenyző. Több országban keresett Reiki mester, 300-nál több tanítványa van.

Dr. Fadgyas Kálmán (Budapest, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 2040 Budaörs, Szegfű u. 5.

Oklevél száma: 42-1961.

kelte: 1961. június 23.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961-68 között erdőmérnöki tevékenységét műszaki vezetői beosztásban kezdte a Mátrai Erdőgazdaság Erdőkövesdi Erdészetiénél. 1968. február 1-vel az Egri Erdőrendezőséghez került át, ahol kirendeltség-vezetőként dolgozott, 1992-ig. 1975-76 években – meghívott előadóként – a soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen erdőbecsléstanból és erdőrendezéstől előadásokat tartott és vizsgáztatott. 1982 szeptemberében az egyetem Műszaki Doktorrá avatta. 1992-ben vonult nyugdíjba.

Részt vett a Magyarország erdőgazdasági tájai, erdőművelési eljárásai (különösen a Hevesi dombvidék) megírásában. Az IUFRO bécsi titkársága felkérésére az általuk szerkesztett Erdőrendezési Terminológia magyar nyelvű részét írta.

Szolgálatát az „Erdészet Kiváló Dolgozója” jelvényt, majd a „Munka Érdemrend bronz fokozata” kormánykitüntetést is megkapta. 1994-ben kitüntetést kapott az „Ember az Erdőért” Alapítványtól. 1997-ben a Földművelésügyi Miniszter Pro Silva Hungariae díjat adományozott részére. Az Országos Erdészeti Egyesület Választmánya 1991-ben Bedő Albert Emlékéremmel jutalmazta.

Ferencz Gyula (Sopron, 1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 3100 Salgótarján, Kassai sor 4.

Oklevél száma: 40-1961.

kelte: 1961. június 22.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961-62. között a Főiskola Tanszéken tanársegédként dolgozott. 1962 szeptemberétől a Nógrádi Szénbányászati Tröszt Anyag- és Áruforgalmi Osztályán, majd 1970-től osztályvezetőként az Anyag- és Áruforgalmi és Kereskedelmi Osztályon dolgozott. Közben a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen terv-matematikusi diplomát szerzett. 1975-80-ig a Nógrádi Szénbányászati Tröszt kisterenyei üzeménél üzemigazgató, majd 1980-tól az Erdért Vállalat Kisterenyei telepének igazgatója, innen ment nyugdíjba 1995-ben.

Munkásságát miniszteri kitüntetésben és többszörös kiváló dolgozói kitüntetésben részesítették.

Életének egyik meghatározó tényezője a sport, ezen belül is a labdarúgás. 10 éven keresztül a Salgótarján BTC, NB I-es csapatnak tagja és csapatkapitánya volt. Több mint 200 NB I-es mérkőzésen szerepelt, és kétszer tagja volt a magyar „B” válogatott csapatnak. Később, az aktív labdarúgás befejezése után, mint társadalmi sportvezető szerzett érdemeket. Két ciklusban is tagja volt a Magyar Labdarúgó Szövetség elnökségének. 15 éven keresztül a Nógrád Megyei Labdarúgó Szövetség elnöke volt. Társadalmi tevékenységéért több elismerésben részesült: Magyar Sportért Érdemérem, Magyar Labdarúgásért Aranyérem, Puskás Emlékérem, Nógrád megye Sportjáért, Salgótarján Sportjáért Emlékérem. 1997-ben Nemzetközi Sportmenedzseri Diplomát szerzett.

Fónagy Sándor okleveles erdőmérnök

Címe: 1105 Ash Str., Campbell River, B.C. V9W 1G8

Oklevél száma:

kelte: 1961.

Oklevél kiállítója: University of British Columbia, Vancouver

Dr. Herczeg Endre okleveles erdőmérnök

Címe: Konstanz Zollernstrasse 23. 78462

Oklevél száma:

kelte: 1961.

Hohl Mária (Csutora Lászlóné) (Magyarszentmiklós, 1938) okleveles erdőmérnök

Címe: 8900 Zalaegerszeg, Vizsla-parki út 6.

Oklevél száma: 2-1961.

kelte: 1961. június 19.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961-től 63-ig a Ládaipari Vállalat Körmendi Kirendeltségénél dolgozott gyakornoki, majd művezető-helyettesi munkakörben. 1963-ban az OEF 4. sz. Zalaegerszegi Erdőrendezőségéhez került, ott 1968-ig üzemtervező munkakörben dolgozott. 1968 januárjától területrendezési előadónak nevezték ki a Zalaegerszegi Állami Erdőrendezőséghez. 1980-tól a jogutód MÉM Állami Erdészeti Szolgálat Zalaegerszegi Erdőtervezési Irodájánál termőhelyfeltárási és területrendezési feladatokat látott el 1993. január 22-i nyugdíjba vonulásáig.

Illés István okleveles erdőmérnök

Címe: 9312 Bluff Road, Telkwa, B.C. V0J 2X1

Oklevél száma: kelte: 1961.

Oklevél kiállítója: University of British Columbia, Vancouver

Józsa László Sándor (Pestszentlőrinc, 1938) okleveles erdőmérnök

Címe: 3503 West 42nd Avenue, Vancouver, BC, Canada, V6N 3H5

Oklevél száma: kelte: 1961. május 25.

Oklevél kiállítója: University of British Columbia, Vancouver

Képesítés: Bachelor of Science in Forestry (BSF).

1961–1964 között osztályvezető erdész helyettes a Prince Rupert Sawmills vállalatnál. Munkaköre erdőbecslés, útkitűzés és feltárási tervek készítése. 1964-1971 között a Columbia Cellulose Company Ltd. kutatás-fejlesztés központjában a Fatechnológia és Faminőség Tanulmányozó Csoport vezetője. Egy tucatnyi fafaj technikai tulajdonságait mérték és viszonyították a rostok minőségéhez a papírgyártás szempontjából. 1971-1979 között a Western Forest Products Laboratory (WFPL), CFS, Vancouver, B. C. Tudományos munkatársa a Dendrochronológia és Dendroklímái szakon, használva a röntgensugaras technikát és műszereket. 1979-2000 között fakészlet minőség tudományos kutató a Forintek Canada Corp. kutatóintézetben. felelős kutatócsoport-vezető az intézet faminőség meghatározás és tervezés területein, mint programtervező, kutatósszervező és kivitelező, a röntgensugaras fa sűrűség méréseken alapuló vizsgálattal történő fa anatómiai és fizikai/szilárdságtani tulajdonságokkal kapcsolatos összefüggések meghatározója, és a faipari alaptulajdonságok kutató programjának központi vezetője.

Rendszeres résztvevő az erdészeti és a fatechnológiai szakoktatási gyűléseken, diák oktatói előadások és kutatói programok ismertetésének levezetésében.

Tudományos munkásságát több mint 150 publikáció jelzi.

2000 óta tudományos kutató emeritus a Forintek Canada Corp. intézetben.

Kántor György (Kádárta, 1938) okleveles erdőmérnök

Címe: 5000 Szolnok, Hunor u. 12.

Oklevél száma: 20/1961.

kelte: 1961. június 20.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola Sopron

1961-ben megszerezett erdőmérnöki oklevelével a kiírt álláshelyek közül a Nyugat-magyarországi Fűrészek (Szombathely) Lenti fűrészüzemét kapta meg. Itt üzemmérnökként termelésirányításban dolgozott. 1966 decemberétől a Budapesti Fűrészek Szolnoki Fűrészüzemébe helyezték át, ahol mint üzemmérnök főművezető, üzemvezető, végül gyáregységi igazgató tevékenykedett. A FÜRLEMHÓ-vá átalakult vállalatnál 1992-ig dolgozott, de a rendszerváltás a faipart „törölte”, és az akkor üzemelő vállalatok több fűrészüzeme szűnt meg. 1992 áprilisától a munkahely megszűnése révén munkanélküli, majd pár hónap múlva teljesen munka-vesztes lett. Nem kapott sem előnyugdíjat, sem rokkantnyugdíjat, sem korkedvezményt, sem nyugdíjat. 57 éves elmúlt, mikor előnyugdíjat kapott, 30 év termelésirányítás után. Pályafutása 54 évesen fejeződött be, tevékenységét nem tudta és nem lehetett folytatni.

1989-ben a Faipar Kiváló Dolgozója kitüntetést kapott.

A szolnoki Diána Vadásztársaságnál 30 évig titkár, jelenleg is aktív vadász.

Kitzing Ferenc (Vértestolna, 1938) okleveles erdőmérnök

Címe: D 91315 Höchststadt Graslitzer str. 17.

Oklevél száma: 29-1961.

kelte: 1961. június 21.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. Ezt követően, 1965-ig a Vértesi Állami Erdőgazdaságnál (Tatabánya) dolgozott műszaki vezetői beosztásban. 1965-69-ig a Tatabányai Szénbányák Tervező Irodájának Mélyépítési Osztályán, mint csoportvezető tervezőmérnök tevékenykedett. Ezen idő alatt a Budapesti Műszaki Egyetemen Útépítési és Forgalomtechnikai Szakmérnöki oklevelet szerzett. 1969-74 között a Komárom Megyei Parképítő és Kertészeti Vállalat (Tata) főmérnöki teendőit látta el. 1974-től 1980-ig a Közúti Beruházási Vállalat (Budapest) munkatársa, ahol nagyobb közúti beruházások vezetője (4. sz. főút Szolnok-Kisújszállás-i szakasza, M1 autópálya Tatabánya-Győr-i szakasza). 1980-81-ig a Betonútépítő Vállalatnál műszaki-gazdasági tanácsadó volt és az új Ferihegyi Repülőtér építésénél látott el vezető beosztást.

1981-ben Németországba távozott, és Bajorországban telepedett le, ahol azonnal bekapcsolódott az itt megindult erdészeti termőhely-feltárási munkákba, mint magánvállalkozó erdőmérnök. Néhány év múlva főhivatásúan áttért az erdészeti térképkészítésre, és megalakított a nevét viselő „Kartographie Kitzing” nevű kartográfiai vállalatot, mely kizárólagosan erdészeti szak-térképészeti vállalkozás. 10-12 fő, egyetem-főiskolát végzett munkatárssal, éves szinten 100.000-110.000 ha-

os térképkészítési volumennel Németországban az elismert és megbecsült kartográfiai szakvállalkozásokhoz tartozik. A cég irányítását már átvette fia, aki sikeresen fejleszti tovább, miközben már a környezetvédelem és a tájrendezési szakterület is a vállalkozás profiljába tartozik.

Kocsis Tibor okleveles erdőmérnök

Címe: 104-1564 SW Marine drive, Vancouver, B.C. V6P 6R6

Oklevél száma: kelte: 1961.

Oklevél kiállítója: University of British Columbia, Vancouver

Munkahelyei végzés után:

1961 – 65. között erdész gyakornokként tevékenykedett a Canadian Forest Products erdőipari nagyvállalatnál. Erdőbecsléssel, erdőtípus térképek készítésével foglalkozott.

1965-68. között a British Columbia műút-tervező vállalat laboratóriumában dolgozott, ahol talaj-, anyag-, beton- és viszkozitás-vizsgálatokat végzett.

1968-73. között az Associated Engineering Ltd. mérnöki hivatalban műszaki rajzoló.

1973-78. között a District of North Vancouver cégnél háztelkek parcellázásával foglalkozott.

1978-81. között a Willis Cunliffe Tate kultúrmérnöki hivatalban a műszaki rajzolóok osztályvezetője.

1981-ben vállalatot alapított Tmk Drafting Services Ltd. néven, ahol 1986-ig műszaki tervrajzok készítésével foglalkozott.

1986- 98. között a P. Jensen and Associates Engineering Ltd. cégnél dolgozott, mért, rajzolt, talajvizsgálatokat végzett.

1998-ban nyugdíjba vonult

1997. június havában a British Columbia Institute of Technology-n elvégezte az AutoCad programot és oklevelet kapott.

Kurucz János okleveles erdőmérnök

Címe: 251 Blairgowrie Place, Nanaimo, B:C: V9T 4C8

Oklevél száma: kelte: 1961. május 25.

Oklevél kiállítója: University of British Columbia, Vancouver

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg.

1961. L.Smith&Associates kultúrmérnöki cégnél geodéziai munkát végzett.

1962. Gormely Forestry Services vállalatnál erdészgyakornok.

1963-1967. között Evans Products Ltd. Knight Inlet fakitermelő részlegénél erdőmérnök. Munkaköre a fakitermeléshez szükséges erdőfeltárás, egy- és ötéves vágástervek elkészítése és kivitelezése. Vezetése alatt volt az erdőművelési osztály is.

1968-1969. között ismét hallgató volt a University of British Columbia egyetem erdészeti karán, ahol 1969 nyarán megszerezte a Master of Forestry (MF) diplomát.

1969-1970. között Kanada legnagyobb erdészeti magánvállalatnál, a MacMillan Bloedel Ltd. erdőleltározási osztályán speciális programtervező mérnökként dolgozott.

1971-1998. között MacMillan Bloedel Ltd. Nanaimo erdészeti kutató (Research) osztályán kutatóként dolgozott. Munkája a fiatal állományok fejlődésének és növekedésének vizsgálata, kísérletek tervezése és kiértékelése.

1998. március 31-én vonult nyugdíjba.

Tagja volt a Canadian Institute of Forestry-nek (Kanadai Erdészeti Intézetnek).

Kiemelkedő eredményei: a vállalati növedék táblák, fatermőképességi indexek, fatömeg táblák kidolgozása és gyakorlati kivitelezése.

Mihályi Erika (Dr. Buray Zoltánné) okleveles erdőmérnök

Címe: 1113 Budapest, Bocskai út 82. I. 1.

Oklevél száma: 19/1961.

kelte: 1961. június 20.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Nyúl Tóth Pál (Kiskunfélegyháza, 1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 6000 Kecskemét, Damjanich u. 7. 7/19.

Oklevél száma: 17-1961.

kelte: 1961. június 20.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961-63 között a Kiskunsági Állami Erdőgazdaságnál az erdőművelési csoportnál termőhely feltérési előadóként dolgozott. 1963-64 között a Bács-Kiskun Megyei Állami Gazdaságok Szakszolgálati Állomásán erdészeti- földmérői csoportvezető. 1964-től 1981-ig a Bács-Kiskun Megyei Állami Erdőgazdaságok Igazgatóságán erdőmérnökként dolgozott. 1981-83 között a kecskeméti Törekvés és Kossuth Mg. TSZ-nél erdészeti ágazatvezető. 1983-1990 között a Bács-Kiskun Megyei Tanács VB. Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Osztályán erdészeti, természetvédelmi, munkavédelmi felügyelőként dolgozott. 1990-től 1999-ig a FVM Bács-Kiskun Megyei Földművelésügyi Hivatala megyei vadászati-halászati felügyelőjeként, majd a Vadászati és Halászati Osztály osztályvezetőjeként dolgozott. Munkásságát miniszterhelyettesi Dicsérő Oklevéllel (1975), Erdészeti és Faipari Hivatal vezetői Dicsérő Oklevéllel (1982) és Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetéssel (1987) ismerték el.

Dr. Ötvös Imre okleveles erdőmérnök

Címe: 2295 Arbuts Road, Victoria, B.C. V8N 1V4

Oklevél száma:

kelte: 1961. május 25.

Oklevél kiállítója: University of British Columbia, Vancouver

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg a UBC Erdészeti Fakultás Sopron Divízióján. Felsőfokú tanulmányait az Oregoni Állami Egyetemen (Oregon State University, Corvallis, 1961-1962, U.S.A.) kezdte, majd a Kaliforniai Egyetemen (University of California, Berkeley) fejezte be, ahol 1964. szeptember 4-én Mester Diplomát (MSc), majd 1969. június 14-én PhD-t szerzett a Rovartani Tanszéken (Department of Entomology). PhD tanulmányai alatt biológiai védekezésre, erdészeti rovartanra és ökológiára specializálta magát. A doktori fokozat megszerzés után a Kanadai Erdészeti Kutató Intézet (Canadian Forest Service (CFS)) meghívására visszatért Kanadába kutatói munkakörbe. 1969-1980 között az Erdészeti Kutató Intézet (St. John's, Newfoundland) laboratóriumában dolgozott. Először az erdőkben károsító lomb- és tűfogyasztó rovarok elleni biológiai védekezéssel kapcsolatos témákban kutat, később a kutatás mellett a lomb- és tűfogyasztó kártevőkön dolgozó csoport vezetője is. 1980-2009 között a Kutató Intézet legnyugatibb laboratóriumában dolgozott. Itt tovább folytatta erdővédelmi kutatásait a lomb- és tűfogyasztó rovarok elleni biológiai védekezés módszereivel (parazita legyek, darazsak, vírusok, gomba és baktérium okozta betegségek). Fontosabb nemzetközi kapcsolatai Magyarországon (MTA), Kínában (egyetem, erdészet), és az USA-ban (állami és tagállamok erdészete) voltak.

Szerzője vagy társszerzője 115 referált tudományos tanulmánynak folyóiratokban, monográfiai gyűjteményekben megjelent cikknek, melyből 28 könyvrészlet. Társszerkesztője két nemzetközi konferencia kiadványának (Proceedings). Társszerkesztője (Associate Editor) a Canadian Entomologist szakfolyóiratnak (1994-2001). Szerkesztője a tartományi rovarügyi társaság (Entomological Society of British Columbia, ESBC) szaklapjának (Boreus, 1991-1992).

Adjunktus a Victoriái Egyetem Biológia Tanszékén (1992-2005), a UBC., Erdészeti Fakultásán (1993-2003) és az Észak-Keleti Erdészeti Egyetem Rovartani Tanszékén (North Eastern Forestry University, Harbin (a harmadik legnagyobb erdészeti egyeteme Kínában) (1996-1999). Az egyetemeken nyolc MSc és két PhD diplomán dolgozók kutatási munkáját irányította.

Tagja a kanadai és az amerikai rovarügyi társaságnak (Entomological Society of Canada (ESC), Entomological Society of America (ESA)). Nyugalmazott tagja az ESA bizottság által hitelesített rovarügyi szakemberek csoportjának (Board Certified Entomologist). Munkája elismerésül az ESC (2004) és a Királyi Rovartani Társaság (Royal Entomological Society –UK) (2003-2010) megválasztották tudományos tagnak (Fellow). A tartományi rovarügyi társaság (ESBC) örökös tagsággal jutalmazta (2003) a Kínai Állami Erdővédelmi Intézetben Tiszteletbeli Kutató Professzornak nevezték ki (2003); a Magyar Tudományos Akadémia meghívta külső tagjának (2003). Erdővédelmi téren elért jelentős tudományos munkájáért a CFS "kivételes teljesítményeiért" (Award for Exceptional Achievement díjjal tüntette ki (2009.).

Dr. Paulay Zsolt okleveles erdőmérnök

Címe: 1116 Budapest, Tétényi u. 141. I/4.

Oklevél száma: 3-1961.

kelte: 1961. június 19.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961-64 között termelésirányító az újpesti Furnér- és Lemezműveknél. 1964-től 1973-ig műszaki ellenőrként tevékenykedik a Budapesti Falemezműveknél, ahol a városi beruházások intézése is feladatai közé tartozik. 1973-77. között főelőadó az Országos Tervhivatal Beruházási és Építési Főosztályán. 1977-től 1979-ig a Velencei-tavi Intézőbizottságnál beruházási osztályvezető és környezetvédelmi főmérnök. 1978-1998. között főrevizor a MOL-nál.

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen 1969-ben mérnök közgazdász (1-25/1969), 1981-ben gazdasági ellenőrző szakközgazdász (39-121/1981.) diplomát, majd 1983-ban szakközgazdász doktori fokozatot szerzett.

Pintér László (Vindornyalak, 1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 650 Forsyth Avenue, Parksville, British Columbia, Canada, V9P 1G6

Oklevél száma:

kelte: 1961. május 25.

Kiállította: University of British Columbia, Vancouver

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961 és 1963 között, mint erdőmérnök gyakornok dolgozott a Gormely Forestry Service cégnél. 1963 és 1966 között segédmérnöki beosztásban kapott munkát Kanada akkori legnagyobb erdészeti vállalatánál, a MacMillan Bloedelnél. A vállalaton belül ötször kapott előléptetést, mely mindig lakhelyváltozással járt. 1966 és 1970 között mérnök-helyettesi beosztásban dolgozott a vállalat Shawnigan Division kitermelési részlegén, ahol 280 ezer köbméter faanyag kitermeléséhez szükséges infrastruktúra (utak, hidak, vágásterületek) és ezek költségvetésének kidolgozása tartozott feladatkörébe. 1970 és 1979 között egy nagyobb kitermelési részleghez kapott áthelyezést ugyanabban a pozícióban, de az egy évi termelés itt 800 ezer köbmétert tett ki. 1979 és 1982 között egy kisebb részleghez helyezték át, mint főmérnök, de a mérnöki teendők mellett az erdőművelési osztály is az ő irányítása alá került. 1982 és 1992 között ismét egy másik kitermelési részleghez került, mint az erdőművelési osztály vezetője. Itt biztosítania kellett évi 500–600 ezer facsemete ültetésének megtervezését, mely a tengerszintről 1,000 méter közötti területek ökológiai adottságainak megfelelő csemeték rendelését, ültetési idejének megválasztását követelte. Teendői közé tartozott a helikopteres maggyűjtés is. Feladata volt az ültetvények évi, majd ötévenkénti ellenőrzése, majd a szükséges felszabadító tisztítások kivitelezése mechanikai vagy vegyszeres eljárással. Ebből a pozícióból nyugdíjazta a vállalat 30 éves munkaviszony után.

A vállalat belüli szakmai munkájáért több elismerésben részesült. A 25 éves munkaviszonyakor a vállalat szokása szerint arany emlék-pecsétgyűrűvel ajándékozták meg.

Nyugdíjazása után, 1993-ban magánirodát nyitott Parksville Professional Forestry Services néven, amelyen keresztül erdőmérnöki tanácsadóként dolgozott erdészeti vállalatoknak 1996 végéig. Összesen 38 évet töltött az erdőipar szolgálatában.

Karrierje alatt részt vett több szak-továbbképzésen, mint tűzvédelem, talajvédelem, útépitési és kitermelési módszerek fejlesztése, gazdasági és humán management, erdőterületek ökológiai osztályozása, stb.

Szakmabeli tagságai: British Columbia Profesional Foresters Association (B.C. Erdészeti Kamara), Canadian Institute of Forestry (Kanadai Erdészeti Intézet), Silviculture Institute of British Columbia (B.C Erdőművelési Intézet).

Kiemelkedő szakmai eredményei: Munkássága alatt több, mint 300 km erdei út megépítésében volt szerepe. Számtalan gerenda-szerkezetű hidat tervezett 160 tonna teherbírásra és 8 db beton hídfőt a több, mint 20 m fesztávú ragasztott fa vagy acél tartó-szerkezetű hidaknak.

Szakmán kívüli tevékenysége: alapító tagja és 24 éven át tükára a Nanaimoi Magyar Kultúrális Egyesületnek. Megtervezte ennek 100 személyt befogadó kultúrházát. Az 1956-os Forradalom 50. évfordulójára elnyerte az emlékbizottság "Gloria Victis" díszérmét a forradalom emlékének és szellemének méltó megőrzéséért. 2000-ben kiadta önéletrajzi írását és összegyűjtött verseit 554 oldalas könyvében. Költeményeiben a kanadai életképeken kívül erdészeti élményeit, a növény- és állatvilágot is megörökítette.

Regős Ferenc (Budapest, 1938) okleveles erdőmérnök

Címe: 2083 Solymár, Bocskai utca 24/b.

Oklevél száma: 21-1961.

kelte: 1961. június 21.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben vette át.

1961-76 között főelőadó, tudományos munkatárs, majd a műszaki csoport megbízásából vezető az országos Mezőgazdasági Minőségvizsgáló Intézet Meliorációs Osztályán. A melioráció tervezési módszertanának kidolgozását, speciális meliorációs létesítmények szervezését, 1971-től hatósági munkát – a kiviteli tervek szakvéleményezését – végezte, társszerzője az „Írányelvek a lejtős területek üzemi meliorációs tervezéséhez” c. szakanyag összeállításának. 1976-79 között – átszervezés miatt – a MÉM Növényvédelmi és Agrokémiai Központjának dolgozója, a Talajvédelmi Osztály hatósági ellenőri csoportjának vezetője (országos meliorációs tevékenység ellenőrzése, MÉM részére szervezési, fejlesztési anyagok készítése). 1979-89 között a Vízgazdálkodási Intézet főelőadója, majd főmunkatársa (döntés-előkészítő tanulmányok készítése az Országos Vízügyi Hivatal részére). 1989-98 között a Növény- és Talajvédelmi Szolgálat

főmunkatársa (hatósági feladatok, szabványok, rendelet-tervezetek, döntés-előkészítő anyagok az FVM részére).

1994-től II. fokú talajvédelmi hatósági feladatokat látott el talajvédelmi mérnök-szakértőként, szakfőtanácsosi beosztásban.

Rétfalvi László István (Jászberény, 1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 4646 West 5th Avenue, Vancouver, BC, Canada, V6R 1S8

Oklevél száma:

kelte: 1961. május 25.

Kiállította: University of British Columbia, Vancouver

Képesítés: Bachelor of Science in Forestry (BSF), Master of Forestry (MF)-(wildlife biology), UBC, November, 1965

1962-64 között kutató, Graduált Tanulmányok Fakultás, UBC, (az Amerikai fehérfejű sas biológiája San Juan Szigeten, WA-USA); Tanársegéd (általános állattan laboratóriumi oktatás), Zoologia Department, Arts and Science Fakultás és (dendrológia) Erdészeti Fakultás, UBC; 1964: Kutató Biológus (szerződéses), Canadian Wildlife Service (CWS)='Kanadai Fauna Szolgálat') -Nyugati Régió, Edmonton, AB; kutatások a repülőgépek madarakkal való összeütközésének elhárítására, Edmonton Nemzetközi Repülőtér, AB, Canada; 1965-66 Park Naturalista, Cape Breton Highlands Nemzeti Park, Ingonish Beach, NS; Az új federális 'park interpretációs' program vezetése (a park természeti értékeinek a látogató közönség számára való bemutatása); 1966-74 Kutató Biológus, CWS-Nyugati Régió, Edmonton, AB, ökoszisztéma kutatások végzése és felügyelete Nemzeti Parkokban; kutatások a grizzly medvék biológiájában a parklátogatók által okozott konfliktusok elkerülésére; 1974-76 Koordinátor - Biológia Hatástanulmányok, MacKenzie Hwy Project, NWT, CWS - Központi Iroda, Ottawa, ON - A North West Territory-ban tervezett országúttal kapcsolatos környezeti károk elhárítására irányuló felmérő kutató munkák koordinálása; (egy időben) 1975 Megbízott biológiai tanácsadó, Federalis Környezeti Hatásokat Értékelő Iroda, Ottawa, ON - az újonnan törvényesített federális 'EARP' procedura keretében nagy ipari beruházásokat (nukleáris és vízi erőművek) vizsgáló (hatósági) bizottságok kisegítőjeként; 1976-94 Vezető, Élettér és Ökológiai Kiértékelések, CWS-Pacific és Yukon (P&Y) Régió, Vancouver, BC. - Nagyméretű tervezett ipari beruházások, főleg a költöző madarak életterében keletkező környezeti károk elhárítására és csökkentésére irányuló vizsgálata és kiértékelése. (egy időben) 1976 Megbízott igazgató, CWS-P&Y Régió (újonnan alakított), Vancouver, BC - A költöző madarak vadászatának és védelmének törvényes biztosítása, a költöző madarakkal és más federális törvény által védett vaddal kapcsolatos tudományos kutatások meghatározása és felügyelete. 1981-82 Megbízott vezető, Költöző Madarak, CWS-P&Y Régió, Vancouver, BC - Költöző madár populációk felmérésének, életterük kiértékelésének és védelmének, valamint vadászati törvények és rendeletek betartásának biztosítása és felügyelete. 1984-85 Megbízott vezető, Tudományos Tanácsadás, CWS-P&Y Régió, Vancouver, BC - Regionális stratégia-program tervezése és kiértékelése; működési tervek és azok eredmény-

központú kiértékelésének kidolgozása. 1995-2001 Biológiai konzultáns (önalkalmazott), Vancouver, BC - Biológiai szaktanács szolgáltatás környezeti hatástanulmányok; környezeti értékek meghatározása; természetbarát tervezés; biológiai természeti értékek megvédésének és megtartásának módszerei és károsított természetes élőhelyek helyreállítása terén, nagy és közepes méretű ipari beruházásokkal kapcsolatban ,

Nincsen említésre méltó kitüntetése, érme, de igyekezetét, munkáját minden munkakörben megbecsülték és jó remunerációval értékelték.

Rozsenich Tamás (Kópháza, 1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Határőr u. 8.

Oklevél száma: 13-1961.

kelte: 1961. június 20.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

1961-ben kapta meg erdőmérnöki oklevelét. Mint 56-os balek, nem akarta elhagyni hazáját, és visszatért Sopronba.

Végzés után egy évig a Veszprémi Erdőrendezőségen dolgozott, majd nyolc évet a Pápai Erdőgazdaság Farkasgyepői Erdészeténél erdőművelő-előadóként töltött el. Gyermekei jobb tanítási feltételeinek biztosítása érdekében visszatért Sopronba. Egy évet erdész-építész beosztásban termelőszövetkezetnél tevékenykedett. További éveit a soproni Vegyesipari Vállalatnál töltötte, mint műszaki osztályvezető, üvegtechnikai üzemvezető és vállalatigazgató.

Dr. Safranyik László (Besenyszög, Fokorú Puszta, 1938) okleveles erdőmérnök

Címe: 141 Durrance Road, Victoria, British Columbia, Canada V9E 2G6

Oklevél száma:

kelte: 1961. május 25.

Oklevél kiállítója: University of British Columbia, Vancouver

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg az UBC Erdészeti Fakultás Sopron Divízióján. 1964-2001 között erdészetileg fontos rovarok biológiáján dolgozott a Kanada Erdészeti Kutató Intézetben (CFS), különösen a szűbogarok populáció dinamikájával, és ellenük való védekezési módszerek kidolgozásával kapcsolatos kérdéseken. 1961-63 között master diplomával (M.F.) kapcsolatos tanulmányokat, 1963-65 között pedig doktori (PhD) diplomával kapcsolatos tanulmányokat végzett a UBC Zoológia Tanszékén és Erdészeti Fakultásán. M. F. oklevél: UBC Faculty of Graduate Studies, 1963. november 20. PhD oklevél: UBC Faculty of Graduate Studies, 1969. május 21.

Kutató munkája mellett a Kutató Intézet rovarantani részleg vezetőjeként is dolgozott 1969-1972 között a közép-kanadai (Prairie Region) laboratóriumban, majd 1972-1995 között a nyugat-kanadai (Western Region) laboratóriumban.

1970-1971 elnök, Nyugat-Északamerikai Erdészeti Rovartan Konferencia (WFIWC) 1976-1985 vezetője az Erdészeti Kutatóintézetek Világszövetségén (IUFRO) belül a szú károsítás elleni védekezés munkacsoportjának (Integrated Control of Scolytid Barkbeetles). 1981-2001 segéd- (adjunct) professzor a UBC Erdészeti Fakultásán. 1991-2001 oktató a Brit Kolumbia Erdőművelési Intézet (Silviculture Institute) keretében. 2001-ben ment nyugdíjba. 2001-2011 Emeritus Kutató - ez volt az első Emeritus kijelölés az Erdészeti Kutató Intézetben.

Szerzője vagy társszerzője 162 tanulmánynak tudományos és technikai folyóiratokban, monográfiai gyűjteményekben, s különnyomatos formában. Szerzője egy önálló könyvnek és 11 könyvrészletnek.

Tagja a Kanadai Erdészeti Szövetségnek (Canadian Institute of Forestry), a tartományi és országos rovarvadász társaságoknak (Entomological Society of British Columbia (ESBC), Entomological Society of Canada (ESC)). Választott elnök ESBC (1984-1985), ESC (1995-1996).

Munkája elismerésül az ESC megválasztotta tudományos tagnak (Fellow-nak) (1986); a kanadai erdészeti szolgálat felterjesztésére Erzsébet királynő jubileumi aranyérmével tüntették ki (2002); WFIWC a "Funders Award" díjával tisztelte meg (2001); a Magyar Tudományos Akadémia meghívta külső tagjának (2003); a CFS a Merit Awardjával tisztelte meg (2005).

Söveges Lajos okleveles erdőmérnök

Címe: 1116 Budapest, Fegyvernek utca 56-58. 3. lph. 1.4.

Oklevél száma: 31-1961.

kelte: 1961. június 22.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Sudár Lajos (Mernye, 1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Szántó u. 8.

Oklevél száma: 4-1961.

kelte: 1961.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961-63 között a Cserhádi Állami Erdőgazdaság (Balassagyarmat) műszaki vezetőjeként dolgozott. 1963-tól 1971-ig műszaki vezető a Dél-Somogyi Állami Erdőgazdaságnál, Kaposváron. 1971-82 között erdőrendező, csoportvezető a Zalaegerszegi Állami Erdőrendezőségénél. 1982-től 1991-ig erdészeti főágazatvezető a Göcsej Termelőszövetkezetnél, Kustánszegen. 1991-98 között a Zala Megyei Kárrendezési Hivatalnál osztályvezető.

Szaktudományi oklevelet szerzett: 1978-ban a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaságtudományi Karán végzett, mint talajtani szaktudományi szakmérnök.

Sümegeh Nándor (Ózd, 1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Vörösmarty u. 37.

Oklevél száma: 5-1961.

kelte: 1961. június 19.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. Állami erdészeti szolgálatban töltött 5 évet: 1961-62 között erdőendező az OEF 1. sz. Erdőrendezőségén (Budapest); 1962-64 között erdőművelési műszaki vezető a Mezőföldi Állami Erdőgazdaság (Székesfehérvár) erdőtelepítésének 50 %-át végző Sárosdi Erdészetében; 1964-66 között fahasználati műszaki vezető az Észak-Somogyi Állami Erdőgazdaság (Zamárdi) Nagybajomi Erdészetében. Vízügyi szolgálatba lépett 1964-ben, 1964-66 között mellékállásban műszaki vezető a Nagybajomi Vízrendezési Társulatnál; 1966-72 között a Balaton dél-nyugati részén az ún. Nyugati Övcsatorna teljes vízgyűjtőjén működő Marcali Vízgazdálkodási Társulat műszaki vezetője, főmérnöke volt, ahol a műszaki és gazdasági tervezéstől azok megvalósításáig tartoztak a munkálatok a hatáskörébe; 1972-76 között a Dél-Dunántúli Vízügyi Igazgatóság (Pécs) Somogy Megyei Kirendeltsége (Kaposvár) irányító mérnöke, kirendeltségvezető-helyettese volt, ahol hatósági, műszaki tervezési és főleg fenntartások kivitelezési munkáit végezte, irányította. Tanácsai szolgálatban volt 1976-89 között, mint főmunkatárs illetve megyei útfelügyelő a Somogy Megyei Tanács VB Építési, Közlekedési és Vízügyi Osztálya (Kaposvár) keretében működő útfelügyelői szervezet felügyelőjeként, ahol a helyi tanácsok által kezelt közutakon (kerekén 1.650 km) folytatott szakmai tevékenységek segítségét, összehangolását, ellenőrzését, felügyeletét végezte. A fentiekén túl létrehozta a tanácsai közutak korszerűsített szerkezetű nyilvántartási rendszerét, mely alkalmas volt az utak hálózati szerepkörük, műszaki jellemzőik illetve a mindenkori állapotuk szerinti folyamatos megfigyelésére. Ezt a Közlekedési Minisztérium és a Budapesti Műszaki Egyetem Útépítési Tanszéke példaértékűnek minősítette. 1989-94 között a Magyar Államvasutak Fatelítő Főnöksége (Dombóvár) illetve jogutódja főművezetője, majd igazgatója volt nyugdíjba vonulásáig. Ezután a magán-erdőgazdálkodásban vett részt, mint erdőbirtokossági társulati elnök illetve magán-erdőgazdálkodó. Az Országos Erdészeti Egyesület tagja.

1979-81 között közlekedési gazdasági mérnöki, majd 1986-87 között útépítő és –üzemeltető szakmérnöki tanulmányokat folytatott a Budapesti Műszaki Egyetemen.

A közlekedési minisztertől 1986-ban Kiváló Munkáért kitüntetést kapott.

Szabó László (Gyékényes, 1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Erdész u. 39/a.

Oklevél száma: 41-1961.

kelte: 1961. június 23.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után – kétéves társadalmi ösztöndíj miatt - munkáját 1961. június 25-én a Cserhádi Állami Erdőgazdaság Romhány Erdészeténél kezdte, erdőművelési műszaki vezető beosztásban. 1963. július 2-án az Észak-Zalai Állami Erdőgazdaság Zalaegerszeg-Nekeresdi Erdészeténél alkalmazták erdőművelési műszaki vezetőként. Legfontosabb feladata a gyenge minőségű akácok átalakítása volt. 1970. január 1-jén az újonnan alakult Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság központjába került erdőművelési osztályvezető helyettesnek és erdő-felújítási előadónak. Fő feladata az erdősítések erdőgazdasági szintű tervezése és ellenőrzése, az erdőművelési elszámolások elkészítése volt. A parkerdők, erdős pihenők, vízrendezések, forrásfoglalások tervezésében és kivitelezésében aktívan részt vett. 1988-ban fatermesztési szakmérnöki oklevelet szerzett. 1992 decemberében nyugdíjba ment. Kollégáival a kapcsolatot az Erdőgazdasági Nyugdíjas Klubban tartja.

Munkáját elismerték, több erdészeti és miniszteri kitüntetést kapott.

Szabó Tivadar okleveles erdőmérnök

Címe: 3835 110th Street, Edmonton, Alt. T6J 1E5

Oklevél száma: kelte: 1961.

Kiállította: University of British Columbia, Vancouver

Székely Lajos (Hódmezővásárhely, 1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 6000 Kecskemét, Akadémia krt. 11/2.

Oklevél száma: 9-1961. kelte: 1961. június 19.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961-62 között a Dél-Zalai Állami Erdőgazdaság Bánokszentgyörgyi Erdészeténél fahasználati műszaki vezető. 1962-63 között a gazdaságon belüli áthelyezéssel a Kiskomáromi Erdészetnél fahasználati műszaki vezető. 1963-tól 1964-ig a hódmezővásárhelyi Egészségügyi Berendezéseket Gyártó Vállalatnál gyártás-előkészítő (bútorgyár). 1964-1986 között a Bács-Kiskun megyei Tervező Vállalatnál tevékenykedett, először földmérő, 1967-től úttervező, majd 1973-tól az Út-híd Osztályon osztályvezetőként. 1986-1997 között a Bács-Kiskun Megyei Földhivatal földmérői osztályán földmérő, műszaki főtanácsos. 1990-től főleg a kárpótlási munkákon dolgozott.

1997-ben vonult nyugdíjba.

Tar József (Nagyléta, 1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 4150 Püspökladány, Bajcsy-Zsilinszky u. 56..

Oklevél száma: 44-1961. kelte: 1961. június 23.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Az erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961-89 között a Hajdúsági Állami Erdőgazdaságnál (Debrecen), majd annak jogutódjánál, a FEFAG-nál (Nyíregyháza) műszaki vezetőként, erdészeti vezetőként dolgozott. 1989. december 16-án nyugdíjba vonult.

Nyugdíjasként, 1990-től 2010-ig a környező termelőszövetkezetek, állami gazdaságok erdősítési, fásítási munkáit végezte.

Munkája elismerésül többször kapott „Vállalat Kiváló Dolgozója”, 1974-ben pedig az „Erdészet Kiváló Dolgozója” kitüntetést. Nyugdíjazásakor a Honvédelmi Miniszter „Honvédelmi Emlékérem” kitüntetést adományozott részére. A környező települések fásítási, parkosítási munkáinak segítségével többször kapott Dicséret Oklevelet.

Tóth János (Csempeszkopács, 1936) okleveles erdőmérnök

Címe: 3849 Elmwood Street, Burnaby, BC, Canada, V5G 1R9

Oklevél száma: kelte: 1961.

Kiállította: University of British Columbia, Vancouver

Szombathelyen a Nagy Lajos Gimnáziumban érettségizett 1954-ben. 1956-ban hagyta el Magyarországot. 1957-ben Kanadába vándorolt, és csatlakozott a Vancouverbe költözött soproni erdőmérnöki karhoz a University of British Columbia (UBC) keretein belül. 1961-ben itt kapott oklevelet, ami megfelel a soproni okleveles erdőmérnöki végzettségnek.

1961 és 1969 között két tervező vállalatnál dolgozott, mint műszaki rajzoló, és egy építő vállalatnál, mint terepi mérnök. 1972-ben felvételt nyert a British Columbiái Mérnöki Kamarába.

Ezek után 1969-ben magán mérnöki irodát nyitott, amit 2011 januárjában felszámolt és nyugdíjba vonult. Az évek során az iroda kisebb és nagyobb munkákon dolgozott, a tervezéstől a kivitelezésen keresztül, ezer akta körül járt a különböző munkák száma. A soproni kapcsolat egy támaszpont volt, úgy a terepen, mint az irodában.

Ujváriné Dr. Jármay Éva (Budapest, 1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 3232 Mátrafüred, Hegyalja u. 10.

Oklevél száma: 12-1961. kelte: 1961. június 20.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961-63 között a Budapesti 1. sz. Erdőrendezőségén dolgozott, mint üzemtervező. 1963-ban nyert felvételt az Erdészeti Tudományos Intézetbe. Kezdetben műszaki ügyintéző, a későbbiekben tudományos munkatárs, főmunkatárs, majd

tudományos tanácsadó kinevezést kapott. 1987-től 1991-ig az ERTI Nemesítési Osztályának osztályvezetőjeként tevékenykedett.

1961-ben kötött házasságot. Férje – Újvári Ferenc – szintén erdőmérnök és évfolyamtárs volt, 2009-ben elhunyt.

Egyetemi doktori címmel rendelkezik. 1983-ban – a Sopronban végzett erdőmérnök nők közül elsőként – tudományos fokozatot szerzett a Magyar Tudományos Akadémián (mezőgazdasági (erdészeti) tudomány kandidátusa). Tudományos munkásságát 6 könyvrészlet, 50 tanulmány és cikk jelzi.

1987-től 2008-ig a MTA Erdészeti Bizottságának tagja.

Munkásságát többek között Vadas Jenő Emlékéremmel (Erdészeti kutatásért) és Pro Silva Hungariae (A magyar erdőkért) díjjal ismerték el.

Dr. Varga Ferenc (Budapest, 1936) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Hársfa sor 32.

Oklevél száma: 39-1961.

kelte: 1961. június 22.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola, Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. Ezt követően az OEF 1. sz. Budapesti Erdőrendezőségen dolgozott, ahol főleg geodéziai munkákat végzett. 1962-től az Erdőmérnöki Főiskola Erdővédelemtani Tanszékére került. Itt kezdetben gyakornok, tanársegéd, majd egyetemi adjunktus beosztása volt. 1987-től egyetemi docens, 1995-től egyetemi tanár. 2007-ben professzor emeritus címet kapott. 1976-ban egyetemi doktori, majd 1986-ban kandidátusi címet szerzett, 1995-ben habilitált.

1990-től tanszékvezető, 1998-2005 között az Erdő- és Faanyagvédelmi Intézet igazgatója. Oktatói tevékenysége a szervezeti egységben tanított valamennyi tantárgyra kiterjedt. Az erdőmérnök képzésen kívül a faipari mérnök, az erdészeti növényvédelmi szakmérnök és a vadgazdamérnök képzésben is részt vett, illetve részben még jelenleg is folytatja oktató munkáját. Más hazai és külföldi egyetemeken is gyakran volt meghívott előadó, vett részt közös kutatási munkában, és tartott előadásokat konferenciákon. 1994-97 között az Erdészeti és Faipari Egyetem tudományos rektorhelyettese volt.

1963-tól faanyagvédelmi szakértő, főleg hazai és külföldi műemlékek helyreállításában vett illetve vesz részt.

Oktató és tudományos kutatói munkája során önálló könyvet, könyvrészleteket, egyetemi jegyzeteket és összesen mintegy 80 tudományos cikket, dolgozatot jelentetett meg hazai és külföldi szakfolyóiratokban.

Munkássága során több elismerésben, kitüntetésben részesült, legutóbb a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetését vehette át.

Vígh István (Lovászpátona, 1938) okleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Balácsa u. 34.

Oklevél száma: 46/1961.

kelte: 1961. június 23.

Oklevél kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola Sopron

Erdőmérnöki oklevelét 1961-ben szerezte meg. 1961-63 között a MÁV Fatelítő Vállalatnál Dombóváron dolgozott üzemvezető helyettesként. 1963-tól pályázat útján a Fejér Megyei Tervező Irodához került, ahol tervezőként, majd irodavezetőként dolgozott. A város és a megye út- és közműtervezésében vett részt. Szakmai tudásának bővítésére a Budapesti Műszaki Egyetemen 1969-ben útépitési és közúti forgalomtechnikai szakmérnöki oklevelet szerzett. 1973-tól a KPM Veszprém Megyei Közúti Igazgatóságához került osztályvezetőként. Munkája során részt vett a 76. sz. főút sármelléki szakaszának valamint a 71. sz. út Keszthely tehermentesítő útjának tervezésében. 1990-től 2003-as nyugdíjazásáig igazgatóhelyettes főmérnöként dolgozott a Veszprém Megyei Igazgatóságon, ahol a megye országos úthálózatának fenntartását, üzemeltetését és fejlesztését irányította. Részt vett az M8-as autópálya megvalósítására létrehozott tanácsban. Nyugdíjasként szakértőként dolgozik.

Munkája mellett részt vett a Közlekedéstudományi Egyesületben, amelynek 1973-tól tagja és 1991-től megyei titkára.

Az itt végzett munkáját 2001-ben Széchenyi Emlékplakettel, 2008-ban MTESZ Emlékéremmel ismerték el. Veszprém Megyei Jogú Város Önkormányzata a városért végzett munkáját 2001-ben Pro Meritis arany emlékéremmel ismerte el. Munkáját több szakmai elismerés jelzi, így többek között 1979-ben és 1995-ben miniszteri dicséret, 2000-ben Baross Gábor Díj.

Micski József András (Ózd, 1938) okleveles erdőmérnök

Címe: 16143 Bogor, Danau Bogor Raya B3/N2, Indonézia

Oklevél: Civiljägmästare

kelte: 1962. december 11.

Kiállította: Svéd Királyi Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1962-ben szerezte meg a svéd Királyi Erdőmérnöki Főiskolán, mint legfiatalabb svéd erdőmérnök. 1962-69. között a svéd Királyi Erdőgazdaságnál (Lycksele és Stockholm) dolgozott mint helyettes erdővezető, és az erdészeti felújítási osztály központjában a gyérítési szabályok kidolgozásaival foglalkozott.

1969-74. között a svéd állam kiküldte Tanzániába az első svéd erdőmérnököt. Ugandában és Kenyában az Erdőmérnöki Egyetemen tanított, mint helyettes professzor.

1974-84. között az Állami Erdőgazdaság (Swedforest Consulting AB) leányvállalatánál dolgozott Afrika és Közép-Amerika országaiban.

1984-88. között az African Development Bank első erdészeti szakembere volt. Előkészítette és részt vett erdészeti hitel- és segély-tárgyalásokon a bank 14 tagországában.

1988-93. között a Swedforest Consulting AB-nál dolgozott Afrikában, Közép-Amerikában és Dél-Kelet-Ázsiában. Tagja volt svéd hivatalos állami látogatásnak Jordániában és Indonéziában.

1993-96. között a Swedforest Consulting AB helyi vezetője volt Indonéziában. 1996-97 között Stockholmból folytatta a szakemberi tanácsadást.

1997-2003. között Európai Commission helyettes és ideiglenes ügyvezetője volt a Forest Liaison Bureau-nak (Erdészeti Összekötő Iroda) Indonéziában, nemzetközi erdészeti szaktanácsadóként. Mint EC képviselő, részt vett nemzetközi konferenciákon Európában, Ázsiában és USA-ban.

2004-06. között a GTZ (német segélyt adó hivatal) helyi projektcsoport vezetője volt. Feladata szaktanácsadás, az adminisztráció egyszerűsítése és a decentralizált munkák megszervezése volt. Továbbképzésre kiválasztott jövőbeli főnöki tehetségeket.

2006-09. között az EC FLEGT (Forest Law Enforcement Governance and Trade - Erdészeti Jogszabályok Végrehajtása, Irányítása és Kereskedelem) projektnek az összekötő menedzsere volt. Feladatai az illegális fa-kivágások csökkentésével és esetleges megszüntetésével kapcsolatosak: korrekt ismertetések készítése, tárgyalásokban való részvétel, információs központok felépítése a megyei székhelyeken, törvényjavaslatok kidolgozása és a nemzetközi kapcsolatok fenntartása.

2009. óta kisebb konzultációs feladatokat vállalt. Dolgozott többek között az ITTO-nak az UN-REDD Programme-nak, de lassacskán már nyugdíjba ment.

A pályafutása alatt dolgozott 49 országban: Afrikában 15, Ázsiában 12, Európában 10, Észak- és Dél-Amerikában 12 országban. Több szakmai lapban publikált Dél-Kelet-Ázsiában. Felelőse volt 4 különböző fafaj köb-tartalmi tabellájának a kidolgozásáért Tanzániában, és 7 technikai szaklap összeállításáért Indonéziában.